

சிவமயம்

“குருவே சீவன் எனக் கூறினன் நந்த”

ஞானத்தந்தை

அமரர்

காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்

நினைவேந்தல்

05.02.2019

பொன்னாவலை களபூமி காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர் காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்

அவர்களின் நினைவுகளைத் தாங்கிய

ஞானத்தந்தை

05.02.2019

தோற்றம்

மறைவு

07

06

03

01

1938

2019

அமரர்
காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்

திதி வெண்பா

மாண்புறு விளம்பி மார்கழியிரு பத்திரண்டில்
பூண்ட பூர்வப் பிரதமையே - ஈண்டிருந்த
அம்பிகை பாகன் ஆன்மீகத் தொண்டன்
அம்பிகையைச் சேர்ந்த திதி

உ

சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வீநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தினை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

தானெனை முன் படைத்தான்
அதறிந்து தன் பொன்னடக்கே
தானென பாடலற்தோ
நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனை வந்தெதிர் கொள்ள
மத்த யானை அருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறு செய்தான்
நொடித் தான் மலை உத்தமனே.

திருவாசகம்

அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அணையாய் என்னை ஆட்கொண்ட
போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையு நெனக் குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகனே.

திருவிசைப்பா

வைத்த பாதங்கள் மாலவன்
காண்கிலன் மலரவன் முடிதேடி
எப்பத்து வந்திழிந்து இன்னமும்
துதிக்கின்றார் எழிமறை அவற்றாலே
செய்தலைக் கமலம் மலர்ந்தோங்கிய
திலலையம் பலத்தானைப்
பத்தியாற் சென்று கண்டிட
என்மனம் பதையதைப் பொழியாதே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுகலதில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோமுக்கு அருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா வெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

தீருப்புகழ்

இருவினையின் மதிம யங்கித் திரியாதே
எழுநரகி முழுது நெஞ்சடி றலையாதே பரமகுரு
அருள் நினைந்திட்டுணர்வாலே
பரவுதரி சனையை யென் குறற் கருள்வாயே
தெரிதமிழையுதவு சங்கப் புலவோனே
சிவனருளு முருக செம்பொற் கழலோனே
கருணை நெறிபுரியுமன்பர்க்க கெளியோனே
கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமாளே.

தீருமந்திரம்

ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டு
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரீனில் மூழ்கி நினைப் பொழிற் தார்களே.

பட்டினத்தார் பாடல்

அன்னை எத்தனை எத்தனை அன்னையோ
அப்பன் எத்தனை எத்தனை அப்பனோ
பின்னை எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ
முன்னம் எத்தனை எத்தனை சென்மமோ
மூடனாயடியேனும் அறிந்திலேன்
இன்னும் எத்தனை எத்தனை சென்மமோ
என்செய்வேன் கச்சியேகம்பனே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

அமரர் காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகவின் வாழ்க்கை வரலாறு

யாழ்ப்பாணத்தின் வடமேற்கிசையில் அமைந்த தீபகற்பத்தின் நெற்றித்திலகமாகத் திகழும் பல ஆலயங்களையும், ஆலவாய் ஆச்சிரமத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட சிவபூமியாம் காரைநகரின் கிழக்கே அமைந்த களபூயி பொன்னாவளையில் மாணா முதலி பரம்பரையில் கணவுடையார் வம்சத்தில் தோன்றிய ஆசிரியரும், சித்த வைத்தியருமாகிய வேலாயுதர் காசிப்பிள்ளைக்கும் பரியாரி சின்னப்புலின் மகள் அன்னம்மாவுக்கும் 1938ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் ஏழாம் திகதி திரு.அம்பிகைபாகவன் மகனாக பிறந்தார். இவருக்கு அமரர் புவனேஸ்வரி மற்றும் பரமேஸ்வரி காலம் சென்றவர்களான விஸ்வேஸ்வரன், மகேஸ்வரி, பாலசெளந்தரி, இராசலிங்கம் ஆகியோர் சகோதரர்கள் ஆவர்.

இவர் ஆரம்பக்கல்வியை சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வித்தியாலயத்தில் பயின்றார். கல்வி கற்று வரும் வேளையில் 1946ம் ஆண்டு தந்தையை இழந்தார். அதன் பின் தாயின் அரவணைப்புடனும், உறவினரின் ஆதரவுடனும், தாய்மாமனின் அனுசரணையுடனும் கல்வி பயின்ற இவர் புலமைப்பரிட்சையில் சித்தியெய்தி, அக்காலத்தில் தீவகத்தின் தலைமைக் கல்லூரியாகத் திகழ்ந்த வேலணை மத்திய கல்லூரியிலும் உயர்கல்வியை யாழ் மத்திய கல்லூரியிலும்,

பயின்றார். அதன்பின் கிராம அலுவலர் பதவி கிடைத்ததும் அப்பதவியை தொடராமல் தனது விருப்பத்தின் காரணமாக காப்புறுதிப்பங்கு தாரராக தனது வியாபாரத்தை ஆரம்பித்தார். இவர் தனது தாய்க்கு வலது கரமாக விளங்கி குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று தன் குலப்பெருமை சிறக்க காரணமாக விளங்கியிருக்கிறார்.

1964ம் ஆண்டு வேலும் மயிலும் மாஸ்டருடன் பங்கு தாரராக ஜெயபாகன் அன்கோ நகை வியாபார ஸ்தாபனத்தை நடத்தினார். இவர் தாயாரின் சமயப்பற்றுக் காரணமாக தன்னைப்பிள்ளையார், திக்கரை முருகன், பாலாவோடை அம்மன் ஆகிய திருத்தவங்களில் பக்தி கொண்டவராக விளங்கினார். திருமண வயதை அடைந்ததும் தாயார் அவருக்கு பாலாவோடையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் பரமு ஆறுமுகம் வள்ளியம்மை தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகள் விஜயலட்சுமியை 1972ம் ஆண்டு திருமணம் செய்து வைத்தனர். இவர் தமது இவ்வாழ்க்கையின் பயனாக முறையே சிவபாதசந்தரம் மீனாட்சிசந்தரம், சியாமளா (உமா) ஆகிய நன்மக்களைப் பெற்றெடுத்தார். இவர் 1973ம் ஆண்டு கோவளத்தில் வசித்த சுவாமியார் முருகேசு அவரின்பால் ஈடுபாடு கொண்டார். அதன்பின் படிப்படியாக தம்மை முழு ஆன்மீகவாதியாக மாற்றினார். இவரிடம் காணப்பட்ட பண்புகளைக் கவனித்த சுவாமியார் இவரை தனது சீடராக ஏற்றுக்கொண்டார். இவரது ஆன்மீக ஈடுபாட்டை உணர்ந்து இவருக்கு சுவாமியார் 1975ம் ஆண்டு

மரசி மகம் அன்று உமையம்மையாரைத் தினமும் வழிபடுவதற்குக் கொடுத்தருளினார்.

இவர் தனது முத்த மகனான சிவபாதசுந்தரத்திற்கு இணுவிலைச் சேர்ந்த பாலசிங்கம் விமலாதேவி தம்பதிகளின் ஏகபுத்திரி நீத்தியாவையும், இரண்டாவது மகன் Dr.மீனாட்சி சுந்தரத்தை புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த தில்லையம்பலம் ஞானேஸ்வரி தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புத்திரி Dr.சொருபிணியையும், தனது செல்ல மகனான சியாமளா (உமா) விற்கு பொன்னாவையைச் சேர்ந்த தியாகர் ஐயா காமாட்சி அம்மாவின் மகன் கணக்காளர் அருள்மொழித்தேவரையும் திருமணம் செய்து வைத்தார். இதன் பயனாக சிவகாமி, அபிராமி, அஷ்சயன், ஆதவன், தனஜா, விதுஜா ஆகியோரை பேரப்பிள்ளைகளாக கண்டு களிப்புற்றார்.

இளையவனாக இருந்து தனது தந்தையை சிறுவயதில் இழந்த போதிலும் தனது தாயுடன் தோளுடன் தோளோடு மொத்த குடும்ப நலனையும் ஏற்று நடத்தினார். இவர் தனது எண்பதாவது வயதில் திடீரென ஏற்பட்ட சுகயீனம் காரணமாக 06.01.2019 அன்று உமையம்மையின் திருவடியை அடைந்தார்.

பண்பாளர் அம்பிகைபாக்கள்

அம்பிகைபாகனிடம் இருசிறந்த பண்புகளைக் கண்டு நான் மகிழ்வதுண்டு. ஈத்து உவக்கும் இன்பம் எனும் பண்பு இவருக்கு பிறப்பிலேயே அமைந்தது. பொருளைத் தேடித்தாமும் அநுபவியாது பிறர்க்கும் உதவி செய்யாது சேமித்து வைப்பவர் பற்றி வள்ளுவர்

ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஈத்துவக்கும் இன்பம் என்றால் தம்மிடம் உள்ள பொருளைப் பிறர்க்கு உதவினார். அவ்வுதவியால் அவர்கள் மகிழ்தலைக் கண்டு தாமும் மகிழ்தல் எனப்படும். இதன் வளர்நிலையைப்பற்றிச் சோணாசல முதலியர் என்பார் திருவண்ணாமலையைத்துதிக்கும் போது

இரந்து பரிந்தே இடுவென்னும் நீதி
கரந்து விடாதிருக்கச் சூர்ப்பொருத்தி
உணவாதரித்து நம்பியுண்ண வளித்தாய் சீர்
தணாவாத சோரைகலா" என்று பாடுவார்.

தம்மிடம் இல்லாதபோது பிச்சை எடுத்துப் பிறர்க்கு உதவ வேண்டும் என்பதை அறிவித்ததற்காகவே சிவபெருமான் சுந்தரருக்குத் திருக்கச்சூரில் பல வீடுகளில் உணவை இரந்து பெற்றுக்கொடுத்தாராம்.

தன்னிடம் இல்லாதபோதும் பிறர்க்கு உதவி மகிழும் பண்பு அமரர் அம்பிகைபாகனிடம் இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

அம்பிகைபாகன் கோவளம் சாயியாரிடத்தில்தான். பக்தி கோவளம் சாயியாரைத் தரிசித்து நன்மையடைந்தவர் பலர் அப்படி நன்மையடைந்தவர்கள் சாயியாரின் சமாதியின் பின் அவரைப்படிப்படியாக மறந்துமட்டுமன்றி சாயியார் செய்த நன்மைகளையும் மறந்து “பிள்ளையாரே பிள்ளையாரே என்று ஓடிய முயல் பின் நான் என் காலநிலைகளே ஓடினேன் என்பது போலத்தம் நன்மைக்குதாமே காரணம் என்கின்றனர். ஆனால் அம்பிகைபாகனே தனக்குக் கிடைத்த நன்மை எல்லாம் சாயியாரால் தான் கிடைத்தது என்று தான் நம்பிய மட்டுமன்றி, பிறரும் இனியும் சாயியாரை நம்பி வணங்கினால் நன்மையுறலாம் என்று நம்பினார்.

சாயியாரின் குருபுசுகன் காரைநகரிலுள்ள பாடசாலை களில் நிகழ முயற்சித்தார். இப்படியான இவர் பண்பை முன்னரே அறிந்திருந்த சாயியார் இவர் தொடர்ந்து அம்பாளை வணங்க வழி அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்.

இப்படியான சாயியார் பக்தியும் ஈத்துவக்கும் இன்பமும் மறைந்தும் மறையாத நிலையை அம்பிகைபாகனுக்கு வழக்கும் என நம்புகின்றேன்.

பண்டிதர்

த. பொன்னம்பலவாணர்

அனுதாபக் கடிதம்

திரு.திருமதி.அம்பிகைபாக்கள் குடும்பத்தினருக்கு

அன்புடையீர்,

வணக்கம். திரு. அம்பிகைபாக்கள் ஐயாவுடன் ஓம் கிரியா பாபாஜி யோகஆரண்யம் வெள்ளவத்தை தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து நெருங்கிப் பழகியவன். உயர்குணம் கொண்ட பண்பாளன். அவரை இழந்து விட்டோம். அவ்விடம் வெற்றிடமே. குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இழந்த ஒருவன் அல்லது ஒருத்திக்குத்தான் அதன் அருமை தெரியும். ஏனையவர் அதை விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள். திருமதி. அம்பிகைபாக்கள் அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல என்னிடம் வார்த்தைகள் இல்லை.

அவரை அணுகிய தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மனதார நன்கொடைகள் அளித்த பெருமைக்குரியவர். ஓராண்டு என்பது ஒருமிக்க எமக்கு அமைவதில்லை. நொடிப்பொழுது நொடிப்பொழுதாக அது நேர்ந்து தொண்டு இருக்கிறது. பெரியோரிடத்துப் பொலியும் பண்பு தீவிரன உண்டாவதன்று அப்போதைக்கப்போது ஆற்றிய கடமைகள் அவர்கள் பண்புடன் புரிந்தார். பட்டசமாயிருத்தல், தொண்டு புரிதல், நேர்மையாக நடந்து கொள்ளல், உறவு பேணல் முதுமையானவைகளை அவர்கள் ஓயாது செய்து வந்தனர். அங்ஙனம் அவர்கள் பண்பே வடிவாயினர். இப்பண்பியலைக் கொண்ட திரு. அம்பிகைபாலன் ஐயா அவர்கள் இன்று எம்மத்தியில் இல்லை. அவர் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உண்மையுள்ள கா.வைத்தீஸ்வரன்

கௌரவ செயலாளர் தகவாழ்க்கைப் பேரவை

7 அல்ஃபீட் ரோஸ்

நெல்வளை.

பிறப்புநீடேல் இறப்புநீடு இறுதி நீச்சயல் இதற்கு யாரும் விலக்கல்ல நீயதி

“பெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ்வலகு”

என்ற வள்ளுவரின் கூற்றுக்கிணங்க அமரர் காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன் அவர்களும் 06.01.2019 அன்று இவ்வலக வாழ்வைவிட்டு விண்ணுலகம் எய்தியுள்ளார்

அன்றும் இன்றும் தெய்வீக மணமும் ஆன்மீக சிந்தனையும், கலாசார விழுமியங்களும் சிரமமாக நிகழ்கின்ற காரை மண் காரணம் இம் மண்ணில் பழமையும் அற்புதங்கள் நிறைந்த ஆலயங்களது அருளாட்சி ஒரு புறமும், மறு புறத்தில் இம்மண்ணில் காலத்திற்கு காலம் அவதரித்த ஞானிகள், புலவர்கள். தலைசிறந்த அறிவியலாளர்கள் அளித்திட்ட செயல்கள் சைவசித்தாந்தம் எமக்களித்த மணிவாசகரைப் போன்று காரை மண்ணுடைய சுவாமி முருகேசுப் பெருமானும் சைவசித்தாந்த ஞானியாவார்.

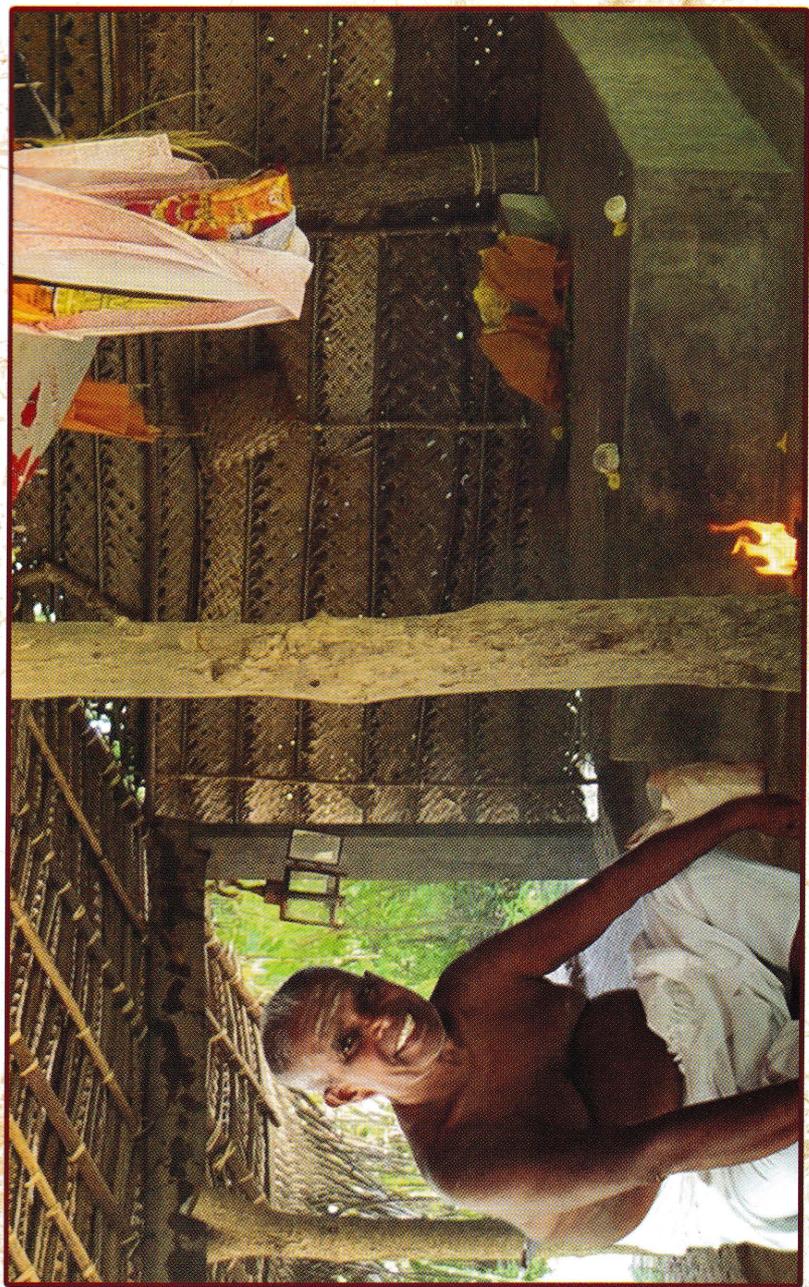
காரை மண்ணில் வாழ்ந்து தன்னை அண்டி வந்தோர்க்கு உய்யும் வழிகாட்டியாக மற்றும் அதிசயத்தக்க அற்புதங்கள் செய்து, சமாதியடைந்த சுவாமி முருகேசுப் பெருமானை வணங்கிய பெருமை அமரர் காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகனையே சேரும்.

அன்னார் அயலில் அன்பாகவும், பண்பாகவும் பேசிப்பழகும் பண்புடைய அவரின் இழப்பு குடும்பத்தினருக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவிப்பதோடு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல பயிரிக்கூடல் முருகனின் திருவடிகளை அன்புடன் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“வைபத்திகள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வாணுறையும்
நெய்வத்திகள் வைக்கப்படும்”

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

பயிர்க்கூடல் முருகன் கோவில்
சுவாமி.மு.சண்முகராஜக்குருக்கள்

சிவம்

குருவருளே குவலயத்தீர் பெருஞ் செல்வமென்றோர்ந்து ஒருமனமாய்
தருவருள் பெற்றுய்யவெண்ணக் குடும்பசக்தமாய் குருவடிக்கன்பு பூண்டே
பெருவருள் பெற்றுய்ந்தனன்காண் அம்பகையாகனவன் குலமென்றும்
குருவருளால் குருவடிக்கையடைக்கலம் அடைக்கலம் அடைக்கலமே.

சிவம்

சுவாமிஜ்யம் அம்பிகையாக்கலம்

“ஆலவாய் ஆச்சிரம் மடாதிபதி சுவாயி முருகேசப்
பெருமானையறியாத காரைநகர் குடிமகன் ஒருவரும்
இக்காலத்திலில்லை. அதுபோல காரைநகர் குடிமகன்
ஒவ்வொருவரையும் சுவாயிஜி அறியாமலில்லை. இந்த விதத்தில்
சுவாயிஜியினால் சாதியான்கள் என்றழைக்கப்படும் வைத்தியர்
(பரியாசி) காசிப்பிள்ளையை நன்கறிந்தவர் சுவாயிஜி.
வெளிச்சலீட்டு வளாக ஆச்சிரமத்தில் நின்ற பசுக்களுக்கு நோய்
வந்த காலத்தில் சுவாயிஜி காசிப்பிள்ளைக்கு ஆளனுப்பி
ஆச்சிரமத்திற்கு வரவழைத்தார். காசிப்பிள்ளை வைத்தியம் பார்க்க
வந்தவிடத்து, அவரைப் பார்த்த சுவாயிஜி காசிப்பிள்ளைக்கு
கூறியது “வைத்தியம் உணக்கல்லவா செய்ய வேண்டும்.” இந்த
வசனத்தை தந்தையுடன் சென்ற சிறுவன் அம்பிகையாகன்
மனதில் பதிந்திருந்தது. “நிஷியினாம் வசனம் பிரமாணம்”,
சுவாயிஜினால் கூறப்படுகின்ற வசனம் இதற்கேற்ப
சிலநாட்களில் காசிப்பிள்ளையிறந்து விட்டார். சுவாயிஜிடம்
காசிப்பிள்ளையும் மகனும் சென்றபோது காசிப்பிள்ளை
நன்றாகவேயிருந்தார். ஆயினும் மரணம் நெருங்கி நிற்பதை
யறிவிக்கவேயில்வாறு சுவாயிஜி கூறியிருந்தாரென்பது

பிற்காலத்தில் அம்பிகைபாகன் விளங்கிக் கொண்டார். இதுதான் முதன் முதல் குருவைத் தரிசித்த சந்தர்ப்பம்.

இந்த நிகழ்ச்சியின் பின்னர், ஓரளவு வளர்ந்தபின்பு மீண்டும் சுவாமிஜியிடம் அம்பிகைபாகன் சென்றிருந்தார். சென்றபோது “தண்ணீர் அள்ளிக்கொண்டு வா” என்றார் சுவாமிஜி. அம்பிகைபாகன் மறுமொழியொன்றும் கூறாமல் திரும்பிவிட்டார். இது இரண்டாவது குருதர்சனம். இது நடந்தபின்பு பலகாலத்தின்பின் (குடும்பஸ்தன்) சுவாமிஜிடம் மீண்டும் வந்தார். இப்பொழுது மூன்றாவது தர்சனத்தின் போது பக்குவப்பட்ட அம்பிகைபாகனாக வந்தார். இப்பொழுது குருவருள் அம்பிகைபாகனை அணைத்தெடுத்து வளர்க்க ஆயத்தமானது (1973) அம்பிகைபாகன் அடிக்கடி சுவாமிஜியைத் தர்சனம் பண்ண வந்து கொண்டிருந்தார். மூத்தமகன் பிறந்தபொழுது செய்தி சுவாமிஜிக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. மூத்தமகனுக்கு நாமகரணம், ஜாதகர்மாவைச் சுவாமிஜி செய்து வைத்தார். மகனுக்கு “சிவபாதசந்தரம்” என்று சுவாமிஜியாற் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

இஃதிப்படியிருக்க 1975ம் ஆண்டு மாசி மகத்துப் புண்ணியகாலத்திற்றான் தனது சீடனான அம்பிகைபாகனின் பக்குவமறிந்து “உமை”யம்மையைப் பூஜை செய்யும்படி கொடுத்தனுப்பினார். 1975ம் ஆண்டு பங்குனி உத்தரப் பூரணைத் திருநாளன்று வீட்டிற்கு அத்திவாரம் போடும்படி பூசையிற் கல்வைத்துப் பூசைசெய்து அத்திவாரம் போடும்படி கையளித்தார். குருசொல் தட்டாமல் உடனே அத்திவாரம் போட்டு, சுவாமியின் முறைப்படி நாற்சார வீடு கட்டியங்கே உமையம்மனை, அம்பிகைபாகனும் மனைவி விஜயலட்சுமியும் பக்தியுடன் பூசை தவறாமற் பண்ணி, வணங்கி வந்தார்கள்.

அம்பிகைபாகனும், மனைவியும் விசேட திருவிழாக்காலங்களில் தீர்த்தமாடுவது வழக்கம். ஒருநாள் தீர்த்தமாடி கற்பூரத்தீபாராதனை வணங்கவேண்டி யாச்சிரமம் வந்தவிடத்து, விஜயலட்சுமிக்கும் அம்பிகைபாகருக்கும் இரண்டாவது மகன் பிறக்கவேண்டும் என்று திருநீறிட்டார். அதன் பயனாக இரண்டாவது ஆண் குழந்தையும் பிறந்தது.

இரண்டாவது ஆண் குழந்தை பிறக்க ஓரீரு மாதங்களின் முன்பு தனது அடியார் கூட்டத்திடம் “துலாலக்கினத்தில் ஆண்மகன் பிறப்பான்” என்று கூறியிருந்தார். அதுபோல ஜன்மலக்கனம் துலாராசியாக ஆண் குழந்தை பிறந்தது. மூத்த குழந்தையைப் போலவே மீனாட்சி சுந்தரம் என நாமகர்ணமும் ஜாதகர்மாவையும் செய்து வைத்தார் சுவாமிஜி. சுவாமிஜியே அன்னமுட்டி வைத்தார். ஏடு தொடக்கலும் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்றது. சுவாமிஜி கடையாரம்பித்துக் கொடுத்தபோதும், அம்பிகைபாகனுக்கு அருட்செல்வம் பெருகவேண்டிய காலமாதலால் பொருட்செல்வம் பெருகவில்லை. இவர்களுக்குப் பெண்குழந்தையில்கூட யாதலால், சுவாமிஜி தான் சமாதியாகுங் காலம் கிட்டியதால் (இது எவர்க்கும் தெரியாது) தானாக முன்வந்து அம்பிகைபாகன் தம்பதிகட்கு பெண் குழந்தைக்கென திருநீறு இட்டு வைத்தார். இந்தப் பெண்குழந்தையைப் பெற்றோர், சுவாமிஜி கொடுத்த அம்பாளின் நாமத்தால் அழைத்து வந்தனர்.

பெற்றோரின் வழிவழியே நின்று பிள்ளைகள் மூவரும் சுவாமிஜியை ரூபகம் இவ்வையினும் ஆச்சிரமம் சுவாமிஜிமேலேதம் உயிர்வைத்து உற்ற சுற்றமாய்க் கொண்டாடி வந்தனர். ஆச்சிரம நெறிகட்கு கட்டுப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வளர்ந்து வந்தனர். இன்றுவரை இவர்கள் சுவாமியையும் சுவாமிஜியின் ஆச்சிரமத்தையும் மறவாமலும்

நன்றியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். சுவாமிஜி தந்தையாகிய அம்பிகைபாகனுக்குக் கொடுத்தருளிய பொறுப்பை சிவபாதசுந்தரமும் மீனாட்சி சுந்தரமும் சிரமேற்றாங்கி அறக்கட்டளை மூலம், சக அறக்கட்டளையினருடனும், அறக்கட்டளைத் தலைவருடனும், சக அடியார் கூட்டத்துடனும் ஒத்துழைத்து வருகின்றனர். மகள் உமாவும், கணவர் அருண் மொழித்தேவரும் சுவாமிஜி கொடுத்தருளிய பொன்னாலைப் பிள்ளையார் கோவில் பொறுப்பை பண்டிதர் தி.பொன்னம்பல வாணருடன் இணைந்து நடாத்தி வருகின்றனர். அம்பிகைபாகனும், மனைவியும், பிள்ளைகளும் ஞானகுரு கொடுத்த பொறுப்பை மிகக்கவனத்துடனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் நடாத்தி வருகின்றனர்.

சுவாமிஜி 1976 வைகாசிப் பரணியில் சமாதியடைந்த பொழுது சுவாமிஜியின் சமாதிக்கிரியைகளைப் பொறுப்பேற்று நடாத்திய வர்களில் அம்பிகைபாகனும் முக்கியபங்கு வகிக்கின்றார். இந்தச் சமாதிக்கிரியைகட்கு உள்ளேயும், வெளியேயுமாகக் காரியங்கள் இயற்ற வேண்டியிருந்ததால் உட்காரியங்கள் பொ.தியாகராஜாவும், வைத்தியநாதன் மாஸ்டருமாகக் கவனித்துக் கொண்டிருக்க, அம்பிகைபாகனும், இன்று அறக்கட்டளைத் தலைவராய் இருக்கும் டாக்டர் மயூரநாதனுமாகச் செய்தனர். வெளியலுவல்களாக அரசாங்கத்திடம் அனுமதி பெற்றுச் சமாதிகட்டுவதுதான் முதலிடம் வகித்தது. அம்பிகைபாகனும், டாக்டர் மயூரநாதனும் செவ்வாய் இரவு எட்டு மணியிலிருந்து புதன்கிழமை மாலை நான்குவரை வெளியலுவல்கள் (அரசாங்க அனுமதி, நியூஸ் பேப்பருக்கு செய்தி கொடுத்தல், சுவாமிஜியினடியார் கூட்டத்தினருக்கறிவித்தல் போன்றவை) முடிக்கவேண்டியிருந்தது, அதன் பின்பு வருடாவருடம் நடக்கும் குருபுசையிற் பங்கு பற்றி குருவை வணங்கி வந்தனர்.

இது இங்ஙனயிருக்க நாட்டிற்றானும் போர் மேகங்கள் சூழவாரம் பித்தன. காரைநகரை வீட்டு மக்கள் வெளியேறுங்காலம் வந்தபோது ஆச்சிரமத்து அடியார் கூட்டத்தை வெளியேறும்படி கூறியும் உதவியுஞ் செய்து வந்தார். இது 1991ல் நடந்தது. தீவகப் பகுதியில் குறிப்பாகக் காரைநகரில் இராணுவ நடவடிக்கை யாரம்பிக்க முன்பு ஏறக்குறைய இருபத்தொரு நாட்களின் முன்பு ஆச்சிரமம் காரைநகரை வீட்டு வெளியேறியது. 1996ல்தான் பாரிய போர் நடவடிக்கை ஆரம்பித்தபோது யாழ்மக்களின் நிலவரம் சொல்லுந்தரமன்று. பாரியவாகணங்கள் யாவும் யாழ் பெரிய கடைகளை வடமராட்சிக்கு மாற்றிக்கொண்டிருந்தன. எனவே மக்கள் நடையாகவே வடமராட்சியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். ஆச்சிரமத்துச் சுவாமி, பூசைத் திரவியங்கள், ஆச்சிரம அடியார் கூட்டமெனப் பெரிய பொறுப்புகளுடனும் உடைமைகளுடனும் நடந்து செல்வது முடியாத காரியம்.

எனவே ஆச்சிரமம் இடப் பெயர்வுக்கு ஆயத்தமாகவில்லை. பலாலியிலிருந்து கிளம்புகின்ற எறிகணைகள் வீட்டிற்கு மேலாகச் செல்வனசில, வீட்டிற்குமேல் வெடித்துச் சிதறின சில, இதைவிடச் சுற்றுப்புறச் சூழலில் வெடிப்பன சில சுற்றுப்புறச் சூழலிலுரசிக் கொண்டு செல்வன சிலவாகவும் நல்லூர்ப் பிரதேசமென்ன (ஆச்சிரமிருந்த இடம்) யாழ்க்குடா நாடேயதீர்ந்தது, சில நாட்களில் யாழ்ப்பாணமே வெறிச்சோடியது. நல்லூரில் ஆச்சிரமம் இருந்த வீட்டைச் சுற்றியிருந்த மக்களும் போய்விட ஆச்சிரமம் தனித்து நின்றது. ஆச்சிரமத்தில் தங்கியிருந்த அம்பிகைபாகன், ஆச்சிரமத்து அம்மா நடக்க முடியாத வயது முதிர்ந்தவர், அவருடைய மகள் நடக்க முடியாதவர், ஆச்சிரம அம்மாவின் பேரக்குழந்தைகள் மூன்றும் நடக்க முடியாதவர்கள் எனச்சிந்தித்து நேரே

சைக்கிளில் வடமராட்சி சென்று உறவினர்களின் லொறி பிடித்துக்கொண்டு ஜாமத்தில் வந்து ஆச்சிரமப் பொருட்கள், சுவாமி, ஆச்சிரம அடியார் கூட்டம் யாவரையும் பத்திரமாக லொறியிற் சென்று வடமராட்சியையடைய வழி வகுத்தார். ஆச்சிரமம் அடியார் கூட்டமும் பத்திரமாக வடமராட்சியையடைந்தது. நல்லூர் வீட்டு வைமன் வீதியால் இராணுவப்படைபெயடுப்பு நடந்தபடியினால் அந்தவிடத்தில் வீடுகள் சேதமடைந்திருந்தன. அந்த வீட்டிலிருந்தால் ஆச்சிரமமேயில்லை பெயன்றாகிவிடும். மேலே காட்டிய இரண்டு வேளைகளிலும் ஆச்சிரமத்தைக் காத்தபுண்ணியம் அம்பிகைபாகனுக்கேயுரியது. ஆச்சிரமமும், ஆச்சிரம அடியார் கூட்டமும் இதை மறக்கவோ மறுக்கவோ நியாயமில்லை.

என்றும் அம்பிகைபாகன் ஆச்சிரமம் எனும் குடும்பவளாகத்துள் சுவாமிஜியினால் உள்வாங்கப்பட்டவர். விசாலாட்சியம்மையாரின் குடும்பமும், டாக்டர் மயூரநாதனும் சகோதரர்களும் சுவாமிஜியினால் ஆச்சிரமம் எனும் குடும்பமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவர்கள். இதைபெயன்றும் அம்பிகைபாகன் மறந்ததில்லை. டாக்டர் மயூரநாதனும் மறந்தது கிடையாது. இவர்களும் ஆச்சிரமம் எனும் குடும்பத்தளத்தினின்றே இயங்கி வந்தனர். இதைபெயவரும் மறக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. இது குருநாதரின் மனோபீஷ்டமாம். இந்த குருநாதரின் விருப்பத்திற்கிணங்க அம்பிகைபாகன் ஆச்சிரம பக்தி, ஆச்சிரம அடியார் பக்தியில் விசுவாசமுடனியங்கி வந்தவர். சுவாமிஜியின் சமாதியின் பின் ஆச்சிரமத்து அம்மாவின் சொற்படி நடந்து வந்தார். ஆச்சிரமத்து அம்மாவின் அனுமதியின்றிபெயதுவுஞ் செய்தாரென்பது அவர்வாழ்க்கையிற் கிடையாது. ஏனெனில் சுவாமிஜியின் பெறியினின்றும் வழுவாதிருந்தவர் ஆச்சிரமத்து

அம்மா. ஆகவே ஆச்சிரமத்து அம்மாவிடம் ஆலோசனை கேட்டேயுதுவுஞ் செய்தவர். அதேபோன்று ஆச்சிரமத்து அம்மாவும் அம்பிகைபாகணிடம் அன்பும், மதிப்புங் கொண்டிருந்தவர். ஆச்சிரமத்து அம்மாவையே குருவாகவும், பெற்றதாயினும் மேலாகவும் மதித்து வந்தவர்.

1982ல் ஆச்சிரமத்து அம்மாவிற்கு அவசரமாகக் காசு தேவைப்பட்டது. இதை அம்பிகைபாகனுடன் கதைத்தபோது, உடனே வேண்டிய காசைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டுப்போனார். ஆச்சிரமத்து அம்மாவின் மனமகிழ்ந்து. இஃதோர் உதாரணமே. இந்த அளவிற்கு ஆச்சிரமத்து அம்மாவின் மேல் வைத்த மதிப்பையிட்டு நாம் மகிழ்வு கொண்டோம் இதுபோலவே தனது பிள்ளைகளையும் ஆச்சிரமம் அம்மா ஆச்சிரமத்து அடியார் பக்திநெறியில் வளர்ந்திருந்ததை நாம் கண்டிருந்தோம். போர்க்காலச் சூழ்நிலைகள் குடும்பத்திலேற்பட்ட இன்பதுன்பங்கள், உறவினரால் ஏற்பட்ட இன்பதுன்பங்கள் என்று எத்தனை தடைகள் ஏற்பட்ட போதுங் கூட சுவாமியின் கட்டளை தூயநெறிகளை சிரமேற்றாங்கி தானும் மனைவியும் நடந்து கொண்டேதம் பிள்ளைகளையும் வளர்த்தெடுத்தார். எந்த இன்ப விழாக்காலமாயினும், துன்ப நிகழ்ச்சியாயிருப்பினும் பூசையை மறவாது, கைவிடாது நிகழ்த்திய பின்னர்தான் உணவு கொள்வது கணவன், மனைவியிருவருடைய வழக்கம்.

நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையில் விழும் வரையிந்த நியமம் மாறியது கிடையாது. தனது பிள்ளைகளின் கடமைகள் முடிந்தபின்பு உலகிலிருந்து விலகித்தானும் பூசையும், தனது வீடுமென்று கழித்தவர். குருசொற்படி, இயலாமையெனும் வரை பூசையையும், அபிராமியந்தாதி நூறும் படிப்பதும் மாறியது கிடையாது. படுக்கையில் வீழ்ந்தபோதும் குருசிந்தனையுடனும்,

குரு சொற்படி அறக்கட்டளை நிறுவலதும் அதன் செயல் வடிவம் பற்றியுமே பேசுவது வழக்கம் தனது இரு ஆண்பிள்ளையும் அறக்கட்டளையின் வாரிசாசக் கொடுத்ததுடன், அறக்கட்டளைத் தலைவர் டாக்டர். மயூரநாதனுக்கு இருகரங்களாக நின்று செயல்படுகின்ற ஆணையும் விடுத்தார். அதுபோலவேயிருவரும் தந்தைசொல் மிக்க மந்திரயில்லையென அறக்கட்டளையுடன் இணைந்து செயல்படுகின்றனர். இது நிற்க தென்னங்காணி (தோட்டம்) இருபத்து நான்பு பரப்பையும் “சுவாயி முருகேசன் அறக்கட்டளை”க்கு எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்.

கணவனும் மனைவியும் விருந்தோம்பலிற் சிறப்புற்று விளங்கினர். போர்க்காலங்களிடப் பெயர்வு காலங்களிலும் கூட அயற்சனங்களுக்கும் விருந்தோம்பல் செய்து வந்தார். கொழும்பில் மகளுடன் தங்கியிருந்த காலங்களிலும் விரும்ந்தோம்பல மிகமிகச் சிறப்புடன் நடாத்தி வந்தனர். உறவினராகட்டும், சிநேகிதராகட்டும், தொழிலாளராகட்டும் இன் முகத்துடன் உணவு ஊட்டுவதில் இருவரும் சளைத்தவர்களல்ல. இதைவிட மிகவும் மேலான சங்கதி யொன்றுண்டு. சுவாயி முருகேசப் பெருமான் மூன்று பாடசாலைகளை காரைதீபத்திற்களித்தவர். சுந்தரமூர்த்தி வித்தியாசாலையொன்று இந்தப் பாடசாலை இவர்களுடைய வீட்டிற்கருகாமையில் அமைந்துள்ளது. இதில் விசேடமென்னவெனில் இதேபாடசாலையில் குருபூசையன்று (சுவாயிஜி சமாதி கூடிய வைகாசிப் பரணி) மிகப்பெரிய அளவில் அன்னதானம் செய்து வருகிறார். பிள்ளைகளுடன் இணைந்து நின்றார். காரைதீபம் தந்த ஞானதீபமாகிய சுவாயி முருகேசப்பெருமானின் புகழை காரை தீபத்தில் மீண்டும்

நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு உழைக்கின்ற சுவாமி முருகேசன் அறக்கட்டளையுடன் இணைந்து நின்று செயல்பட்டும், பிள்ளைகளைத் தனக்குப் பின்னும் செயல்படும்படி கட்டளையிட்டதற்கிணங்க ஆண் பிள்ளைகளிருவரும் தந்தையார் நோயுற்ற காலந்தொடங்கிச் செயல்பட்டு வருகின்றனர். ஞானகுருவாகிய சுவாமிஜியையும், சுவாமிஜியின் ஆச்சிரமமாகிய ஆலவாய் ஆச்சிரமத்தையும், ஆச்சிரமத்து அம்மாவையும், ஆச்சிரமத்து அடியார் கூட்டத்தையுந் தமது உயிர்த்துணையாய் உற்ற உறவாய்க் கொண்டு ஏறக்குறைய நார்பத்தாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடித்த அம்பிகை பாகனுடைய ஆன்மா அவருடைய குருவருளால் தில்லையம்பலவன் திருவடிக் கடைக்கலமாகும்.

‘குருவாடிக்கன்பு புண்டு குவலயத்தில் செல்வமலர்
 திருவடிவென்றோர்ந்து தனது குடும்பமுடனவர்
 பெருவடிவு கண்டு பேரருள் பெற்ற அம்பிகைபாகன்
 குருவாடிக்கை அடைக்கலம் அடைக்கலம் அடைக்கலமே’

சீவம்

1. சுவாமி முருகேசன் அறக் கட்டளையினர்
2. சக அடியார் கூட்டம்

நான் அறிந்த அம்பிகைபாகன்

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது என்றார் ஓளவைப்பாட்டி. கிடைத்தற்கரிய மானிடப்பிறவி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதைத் தக்கபடி பயன்படுத்துவதே அறிவுடைமையாகும். அதுவே சைவ நெறியாகும். “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்த கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்று நாவலர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே கடவுள் மீது அன்புள்ளவர்களாக பக்தி உள்ளவர்களாக வாழ்ந்து இறையின்பத்தைப் பெறவேண்டும்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்கிறார் திருவள்ளுவர். அவரது கூற்றுக்கு இணங்க வாழ்ந்து காட்டியவர் அமரர் காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

அமரர் அம்பிகைபாகன் அவர்கள் தமது ஆரம்பக்கல்வியை காரைநகர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வித்தியாசாலையில் பயின்று, ஐந்தாம் வகுப்பு புலமைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து உயர்தரக்கல்வியை யா/வேலணை மத்திய கல்லூரியில் பயின்று சிரேட்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையில் சித்தி அடைந்தவர். அதன் பிற்பாடு அவர் தமது கல்வியைத் தொடர அவருக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியோ சூழலோ அமையவில்லை. அதனால் அவர் கல்வியைத் தொடராதது தமது புலனை வேறு தீசைக்கு மாற்றி வணிகத்துறையில் ஈடுபட்டார். பின்பு நகைக்கடைத் தொழிலில் ஈடுபட்டார். கொழும்பு ஆயுட் காப்புறுதி நிறுவனத்தில் முகவராகவும் தமது நண்பன் வேலும் மயிலும் என்பவருடன் ஈடுபட்டு இருந்தார்.

அதன் பிற்பாடு 1974ன் மேல் ஆன்மீகத் துறையை நாடி காரைநகர் கோவளம் வேலுப்பிள்ளை முருகேசு சாயியாரது ஆச்சிரமம் சென்று பக்தி வழிகாட்டில் ஈடுபட்டு வந்தார். சாயியார் ஒரு சித்தராக விளங்கினார். அமரர் அம்பிகை மகன் சாயியார் ஆச்சிரமயித்துடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு முன் அவரது பெரிய தகப்பனார் தக்கபடி அவர்கள் சாயியாரது ஆச்சிரமத்துடன் தொடர்பு கொண்டு சென்று வந்தவர்.

அமரர் அம்பிகைபாலன் அவர்கள் நாளடைவில் சாயியாரது ஆச்சிரமத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டு அவரது கொள்கையில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு தனித்திரு, விழித்திரு, பசித்திரு” என்ற கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கி இறுதி மூச்சுவரையும் கைவிடாது நம்பிக்கையுடன் கடைப்பிடித்து வந்த சீடனாவார்.

சாயியார் அவர்கள் முத்தி அடைந்த வைகாசி பரணி நட்சத்திரம் திதியை அவரது சீடனாக இருந்து விருந்தோம்பல் செய்து வழிபட்டு வந்தார். அன்னார் பெற்ற தாயையும், பிறந்த நன்னாட்டையும் நேசிப்பவரில் ஒருவராக திகழ்ந்தவர். அன்னார் “ஓம் கிரியா பாவாஜி யோக ஆரண்யம்” ஸ்தாபனத்துடனும் தொடர்பு கொண்டவர்

“உயர்ந்த பக்தியும் உயர்ந்த ஞானமும் ஒன்றே” என்பது யோகசுவாயிகளின் வாக்கு.

“திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
திருவடி ஞானம் சிருவடி மலம் மீட்கும்
திருவடி ஞானம் திண் சித்தி முத்தியோ

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

க.தல்லையம்பலம்
(ஓய்வுநிலை அற்பர்)
வீளாணை, காரைநகர்.

உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர் இன்பமாக வாழ்வார்

வள்ளத்து அனைய மலர் நீடும் மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு -
தருக்குறள்.

“உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர் இன்பமாக வாழுவார். பணம், கல்வி, பதவி இவை யாவற்றிலும் பார்க்க உள்ளம் உயர்ந்ததாகவும், உறுதியானதாகவும் இருந்தால் இன்பமாக வாழலாம்.

இவ்வாறு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் சுழிபுரம் அறுபத்து மூவர் குழுசை மடாலயத்தில் சொற்பொழிவு ஆற்றும் போது கூறியிருந்தார்.

அமரர் அம்பிகைபாகன் அவர்கள் உள்ளத்தால் உயர்ந்தவராக இருந்தமையினால் அவரது வாழ்வு அவர் வீரும்பியவாறு இன்பமாக அமைந்தது.

நெற்றியில் திருநீறு, சிரித்த முகம் தூய வெண்ணிற ஆடை இவை அவரது வெளித்தோற்றம் அன்பாகப் பழகுதல், பெரியோர் சிறியோர் ஏற்றத்தாழ்வு இவ்வாறு மதிப்பளித்தல். எல்லோரையும் தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ளுதல், ஆசார விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தல் இவை அவரது பண்புகள் இவ்வாறான தன்மைகள் மற்றவர்களை அவர்பால் ஈர்க்கச் செய்தது.

எனக்கு அவருடன் பழகக் கிடைத்த காலம் குறுகியது என்றாலும் அக்காலங்களில் அவர் தன் கருத்துக்களை

நீறைவாகவே தெரியப்படுத்தியிருந்தார். தனக்கென்று ஒரு கொள்கை அதனால் தனக்கென்று ஒரு வாழ்க்கையை வகுத்திருந்தார். எச் சந்தர்ப்பத்திலும் அவர் தனது கொள்கையை வாழ்க்கை முறையை மாற்றவில்லை அவ்வளவு உறுதியும், தெளிவும் மிக்கவர் அவரது கொள்கையினைப் புரிந்து கொள்ளாதவர் மத்தியிலும் வேற்று கொள்கைகளையுடையவர் மத்தியிலும், பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்குள்ளும் அடுத்தவருக்க இடையூறு இன்றி தனது கொள்கைகளை இறுதிவரை செவ்வனே நிறைவேற்றியிருந்தார்.

அவர் கோவளத்து சுவாமியாரிடத்தில் அளவு கடந்த பக்தியுடையவராக இருந்தார். அவரது வாழ்வின் குறிக்கோள் சுவாமியார் கூறியதை நிறைவேற்றுவது என்பதாகும். அவரது சொல், செயல் எல்லாமே சுவாமியார் கூறியதைச் சார்ந்ததாக இருந்தது.

அவர் தனது வீடு கட்டும் போது சுவாமியார் கையால் கொடுத்த கல்லையே முதற்கல்லாக வைத்தார். தொழில் முயற்சிகளின் போதும் சுவாமியாரின் வழிகாட்டலிலேயே நடந்து கொண்டார். சுவாமியார் கொடுத்த உமையம்மையை (அம்பாள்) தனது முழுமுதற் தெய்வமாக கருதி இறுதிவரை வழிபட்டு வந்தார். போர்ச்சூழல், இடம்பெயர்வுகள் இன்னோரன்ன இடையூறுகள் வந்த போதும் அவர் அம்பாள் வழிபாட்டை தினமும் பக்குவமாக நிறைவேற்றினார். ஆசாரமான வழிபாட்டு முறைக்காக அவர் மனைவி செய்த உணவை மட்டுமே உண்டார். வேறுயாரும் செய்த உணவை இறுதி வரை கண்டிப்பாக தவிர்த்திருந்தார். பயணங்களின் போதும், பல்வேறு நெருக்கடிகளின் போதும் அவர் பட்டினி இருந்து உரிய வழிபாட்டு ஒழுங்குடன் வீட்டில் வைத்த

உணவையே உண்டார். அவரது மனைவியும் அவர் போலவே கடைப்பிடித்தார். இந்தியா செல்லும் போது கூட ஒரு சிறிய அடுப்பு தம்முடன் எடுத்துச் சென்று தாமே சமைத்து உண்டார்கள்.

அவரது வழிபாடு கொள்கைப்பிடிப்பு அவரை இறுதி வரை விரும்பியவாறு வாழ வைத்ததை நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வருடமும் சுவாமியாரின் குருசைத்தினத்தில் அருகில் உள்ள சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வீத்தியாலயத்தில் வழிபாடும், அன்னதானமும் ஏற்படுத்தியிருந்தார். மேலும் யாவரும் சுவாமியாரின் அருளைப் பெற என்னைன்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்கான வழிமுறை என்ன என்றும் பிள்ளைகளிடத்தும், ஆர்வலர்களிடத்தும் கூறியிருந்தார். பிள்ளைகளும் தகப்பனாரின் விருப்பத்தை ஏற்று தொழிற்படுவது அவருடைய வழிகாட்டலனின் சிறப்பே ஆகும்.

இதை விட அவர் கொழும்பில் இருந்த போது ஆரண்யம் என்ற ஆன்மீக அமைப்புடன் இணைந்திருந்தார். அக்காலத்தில் அவர்களுடன் இணைந்து பல நற்காரியங்களுக்கு உதவிகளைக் செய்ததாக கௌரவ செயலாளரின் இரங்கல் கடிதத்தின் ஊடாக அறிந்தேன்.

கலாசாரம் மாறுபடும் இக்கால கட்டம் பல்வேறு நெருக்கடிகள் காரணமாக பல பண்பாளர்களையும், கொள்கைப் பிடிப்புள்ளவர்களையும் நிலைகுலையச் செய்திருந்தது. ஆனாலும் அவர் இறுதிவரை சிறிதேனும் தளராத சுவாமியார் கூறியபடி வாழ்ந்து காட்டினார். இது மிகப்பெரிய தவம் எனலாம். இதன் பயனாக அவர் உள்ளம் பக்குவம் அடைந்தது. அவர் வாழ்வு

சிறப்பாக அமைந்தது தான் இருக்கும் போதும், இறக்கும்போதும் என்ன என்ன நடக்க வேண்டும், எப்படி நடக்கவேண்டும் என்று முன்பே தீர்மானித்து இருந்தார். அதன்படியே வாழ்ந்தார். இறுதிக்கியைகளை பிள்ளைகளுக்காக காத்திருக்காது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றார். பிள்ளைகள் நீண்ட தொலைவில் இருந்தாலும் உரிய தருணத்தில் உடனிருந்து இறுதிக் கடமைகளை காலதாமதமின்றி அவர் விரும்பியவாறு நிறைவேற்றினார்கள். இறக்கும் போது கூட சுவாமியார் தன் கையால் கொடுத்திருந்த திருநீற்றினையே அணிந்திருந்தார்.

சுவாமியாரது எண்ணங்கள், உற்றார், உறவினர், சம்பிரதாயங்கள், குடும்பம் எல்லாவற்றையும் பக்குவமாக நிறைவுறச் செய்து வாழ்ந்த அவரது வாழ்க்கை முறையை நாம் உற்றுநோக்குவது அவசியமாகின்றது. சுவாமியின் வழிகாட்டலில் வாழ்ந்து மறைந்த அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ச.சுவகணேசாந்தரன்

ஒய்வு நிலை அதிபர்.

அன்பின் விளைநிலவே

அன்னைடையப் போல் தந்தையையப் போல்
அகம் குழைந்து அன்பால் புரந்த மாமாவே
என்பால் ஏது குறை கண்டீர் இன்று
ஞாலத்தில் நல்வாழ்வு நான் பெறவே
ஞாலம் புகழ் நல்லறிவு போதித்தீர் - இன்று
ஆதித்தன் மறைந்த மண்போல் மாமா
அல்லாட எமையேன் வைத்தீர்ப்பா
களங்கமில்லாக் கற்பூரமே - அன்பு
ஊறிச் சுரக்கும் என் சின்ன மாமாவே
தரணி வாழ்க்கை பொய்யென் ஏறண்ணித்தானே
ஆலவாயான் பதஞ் சென்றீரோ தனியாக!
ஆசையுடன் எம்மை அரவணைத்து மருமகள்
என்று நோகாமல் ஊக்கமுடன் கதைப்பீரே
உங்கள் செல்வ மருமகள் புஸ்பா திக்குத்
பெரியாத கானகத்தில் விட்டது போல் திணருகிறேன்
வாரீரோ கணப்பொழுதில் கண்முன்னே!
அனலிடைப்பட்ட புழுபோல் நான் கலங்குகிறேன்
மேலியற்றவரை ஆதரிக்கும் நகைச்சுவையும்
நின் திருமுகமும் கம்பீர திருநடையும் பாலி
எப்பொழுதினில் காண்பேன்.
இன்றிருந்தோர் நாளையிலலை எனும் பெருமையுடைத்து
இவ்வுலகு என்ற தழிற் மறை போல்
தரணியிலே சடத்தை ஏற்று என்
மனதை திடப்படுத்துகிறேன். சின்னமாமாவே!

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்த அடைய எல்லாம்பவல்ல தக்கரை முருகப் பெருமானைப்
பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஓம் சாந்த! சாந்த! சாந்த!

வைகாசிப் புரணியல்....

அம்பிகைபாகன் அவர்கள் பேப்பர் சுவாமியால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அருளாளர். அவரை நான் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காணச் சென்ற போது அமைதியின் உருவமாய் அன்பின் பிறப்பிடமாய் இன்முகம் கொண்டவராய் இன்சொல் இயம்புவராய் ஆனந்தநிலை அடைந்தவராய் காணப்பட்டார். அவர் குருவில் கொண்ட பத்தியினை அவர் செயல்கள் மூலம் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் வைகாசி மாதப்பரணி நாளில் பேப்பர் சுவாமியின் நினைவாக எமது பாடசாலை மாணவர்களுக்கு வடை பாயசத்துடன் வாழையிலையில் அன்னதானம் வழங்கும்படி கூறி, நிதி உதவியுடன் செயற்படுத்தி வந்தார். எமது பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஆர்வமாயிருந்த வழியிலும் சாமியாரின் பங்கு அளப்பரியது. அவ்வாறான அருளாளரின் அருட்பார்வையால் ஈர்க்கப்பட்டு சீடரானார். அவரின் குருபூசை தினத்தை எமது பாடசாலையில் சிறப்பாக மகேஸ்வர பூசை மட்டுமன்றி அவரைப்பற்றி எடுத்தியம்பவும் பாடல்கள் பாடவும் வழிப்படுத்தினார். புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சிறந்த பெறுபேற்றவர்களுக்கு ஊக்குவிப்பு வழங்கினார். அம்பிகைபாகன் எமது பாடசாலையில் பழைய மாணவரும் ஆவார். அத்தகைய அவரின் தூய ஆத்மா அவர் குருவின் நிலையை அடைந்து நித்திய பேரீன்பத்தை அடைவதற்கு எல்லாம் வல்ல சுந்தராஜப் பெருமானின் ஆசிவேண்டி நிற்கின்றோம்.

அத்பர்
யா/சுந்தர மூர்த்த நாயனார்
வித்தியாலயம்
காரைநகர்.

“பேய்ப்பூர் ஈவாட்கள் சீடர் அம்பிகைபாகன் ஒரு வாய்ஞானி”

காரைநகர் திக்கரை காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன் அவர்கள் சிவன் பார்வதிபோன்று விஜயலட்சுமி சமேத அம்பிகைபாகன் தெய்வமாகவே வாழ்ந்தார்கள்.

அம்பிகைபாகனது பேரன் பரியாசி சின்னப்பர் பண்டைய காலத்தில் 1890-1944 ஆண்டளவில் காரைநகர், வேலணை, ஊர்காவற்றுறை தீவுப்பகுதியில் பெயர் பெற்ற தமிழ் ஆயுள்வேத வைத்தியர் மின்சாரமில்லா அவ்வேளையில் ஆயுள்வேத வைத்தியம் பத்தியமுறையுடன் பக்கவிளைவற்ற சிகிச்சை முறை. அதிலே மருந்துடன் கூடிய பத்திய காலம் பின்னர் மருந்துகளற்ற நோய் குணமாகும் விடுபத்திய காலம் என இரண்டு வகை காலங்களுண்டு.

வலந்தலை, மடத்துக்கரை அம்மன் கோவிலிற்கு வடக்குப் புறமாகவுள்ள காணியில் ஒரு சிகிச்சை நிலையம், மற்றையது திக்கரை வீட்டில், ஆக இரண்டு சிகிச்சை நிலையங்கள். நோயாளர் தங்குவதற்கு மடத்துக்கரை கேணியின் மேற்குப்புறமாக ஓலையால் வேயப்பட்ட கொட்டில், அவ்வாறே வீட்டிலும் ஓலைக்கொட்டில், நடக்க முடியாத நோயாளரைக் காலிக்கொண்டு வர பல்லக்கு, தூர இடங்களில் இருந்து வரும் நோயாளிகள் மாட்டு வண்டிகளில் வருவர். இவரது படலை முகப்பில் காலை வேளையில் மாட்டு வண்டிகள் நிரையாக நிற்கும் பரியாசி சின்னப்பர் வெளியே செல்வதென்றால் குதிரை வண்டிலிலே பயணம் செய்வார்.

பொது வைத்தியப் பரியாரி,
 முறிவு நெறிவு வைத்திய பரியாரி,
 சித்தப்பிரமை வைத்திய பரியாரி என அனைத்து வகை
 நோய்களையும் அம்பாள் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்
 குணப்படுத்துவார்.

தனது ஆண்மக்களில் ஒருவரான மயில்வாகனத்திற்கு
 ஆயுள்வேத வைத்தியத்தைக் கற்பித்தார். துர்அதிஸ்டவசமாக
 மயில்வாகனம் பராயமற்ற காலத்தில் மோட்சமடைந்தார்.
 பின்னர் தனது மகள் அன்னம்மாவின் கணவர் காசிப்பிள்ளை
 அவர்களுக்கு ஆயுள்வேத வைத்தியத்தைக் கற்பித்தார். மருமகன்
 காசிப்பிள்ளையும் சிறப்பான வைத்தியராகத் திகழ்ந்ததோடு
 களபூமி சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வித்தியசாலையிலும்
 ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

காசிப்பிள்ளை அன்னம்மா தம்பதிகளின் புண்ணிய
 புத்திரனே அம்பிகைபாகன். இவர் ஜீவனோபாயமாக
 யாழ்ப்பாணத்தில் நகைக்கடை, வட்டிக்கடை நடாத்தியவர்.

அம்பிகைபாகன் விஜலட்சுமி தம்பதிகட்கு சிவபாதசுந்தரம்,
 மீனாட்சி சுந்தரம் , சியாமளா என மூன்று புண்ணிய
 புத்திரர்கள் அவதரித்தார்கள்.

“தன்னை யறிந்தமுந் தத்துவ ஞானிகள்
 முன்னை வ்னையன் முடிச்சை யவழியர்கள்
 பின்னை வ்னையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
 சென்னியல் வைத்த சவனாரு ளாவன்ஔே”

வையகத்தில் மானிடராக பிற்ப்பவர்களுக்கு

1. பிரார்த்தம் ஊழலினை அனுபவிக்கும் கன்பமம்
2. சஞ்சிதம் சென்ற சனனங்கனி'ல் செய்யப்பட்டு அனுபவிக்காமனின்ற கன்பம் ஈட்டிய வினை (அக்கிரமம்) - திருமூலர் கூறும் 'முடிச்சு'
3. ஆகாயம் தற்போதைய சன்மத்தில் செய்யப்பட்டு மறு சனனத்திற்கு ஏதுவான கன்பம் (அக்கிரமம்)

என மூன்றுவகை வினைகள் தொடர்ந்து வரும். அம்பிகைபாகன் அவர்கள் இளம் பராயத்திலே தெய்வீக அருளாட்சிக்குட்பட்டார் கோவளம் வெளிச்சவீட்டடி பினனர் நட்டுப்பாளி (நண்டுப்பாளி) சித்தர் பேப்பர் சுவாயிகள் என்ற அழைக்கப்படும் முருகேச சுவாயிகள் தொடர்பு ஏற்றப்பட்டு அவரது சீடரானார். கர்வம் (நான்/ஆணவம்) கெட்ட நிலையில் பற்றறுத்து ஆடம்பரமேதுயின்றி - இலைமறை காயாக நடமாடும் சிவனாகவே காணப்பட்டார்.

நட்டுப்பாளி பேப்பர் சுவாயிகள் தொடர்பு - நயன தீட்சை பெற்றதும் திருமூலர் கூறும் பிரார்த்தம் சஞ்சிதம் நீங்கப்பெற்றுவிட்டன.

ஆகாயம் சேராமல் அவருக்கென்று பின்னைய வினை ஏதும் அமையாமல் அவருடைய உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தும் இறைவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு

“அப்பருக் கெண்பத்தொன்று) அருள்வாத வூரருக்குச்
செப்பியநாலெட்டினில் தெய்வீகம் - இப்புவியில்
சந்தரர்க்கு மூவாறு தொள்ளான சம்பந்தர்க்கு)
அந்தம் பதினா றறி.

என்றவாறு சைவசமயகுரவர் அப்பர், வாதவூரர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஆகியோரது முத்தியெய்தியது போன்று அம்பிகை பாகனும் சரியை வழி நின்ற அப்பர் பெருமான் தாண்டகவேந்தர் முத்தியெய்திய வயதில் எண்பத்தொன்று (81) வருட பூவுலக வாழ்வினை நிறைவு செய்து முத்தியடைந்து விட்டாரென்பதே நிஜம். ஆம்! அவர் ஒரு மெய்ஞானி, அவரது வாழ்வு மஹையோருக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு!

அன்னாரின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் மனவை பிள்ளைகட்கும், உற்றார், உறவினருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அன்னாரின் ஆன்மா கூத்தபிரான் திருவடியில் அமைதி பெறப்பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

**அ.நமச்சுவாயம்பிள்ளை
ஆசிரியர். காணாநகர்.**

வாய்மைக்காக ஐயா

குறள் :

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

பொருள் :

உலகத்தில் வாழவேண்டிய அறநெறியில் நின்று வாழ்கின்றவன்
வானுலகத்திலுள்ள தெய்வமுறையில் வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

இவ் உலகப் பொதுமறை தழீழ்மறைக்கு ஏற்ப உலகியல்
ஒழுக்கங்களில் ஒங்கியவராகவும், ஆன்மீக நெறியில் ஆழங்
கண்டவருமாக விளங்கியவர் ஐயா அம்பிகைபாகன் அவர்கள்.

ஐயா அவர்களுடன் நான் ஆழமாகப் பழகியது ஐந்து
வருடங்களே எனலாம். ஆனால் ஐம்பது வருட பழக்கம் போல்
அவர் நட்பு ஆழமாகிவிட்டது. காரணம் அவரது அமைதியான
அணுகுமுறையும் ஆன்மீக ஆழமுமே ஆகும். இலங்கை
வரும்போதிதல்வரம் இவரைச் சென்று பார்க்கத் தவறுவதில்லை.
திரு.சீவனேசன் அங்கிள் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர், சுழிபுரம்)
ஓய்வொரு தடவையும் எம்மை காரைநகர் அழைத்துச் சென்று,
ஐயா அவர்களுடனான நட்பை அதிகமாக வேருன்றச்
செய்தவர். எனக்கு அருள் மற்றும் உமா அவர்கள் மூலமாகத்தான்
இவர் அறிமுகமானாலும் அவர்களை விட ஐயா அதிகமாக
நட்புக்கொண்டார். எமது எழுமின் மாதப் பத்திரிகையை
படிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு மாதாமாதம்
அனுப்பிவைக்கும்படி சொன்னதோடு பக்கங்களிலும் பலருக்கு
கொடுத்து நல்ல விடயங்களைப் பரப்ப வேண்டுமென ஆர்வம்
காட்டினார்.

தான் செய்த நுகைக்கடைத் தொழிலில் உண்மைபேசுவது
கடினம் என்பதால் (பல தொழில்களில் உண்மை பேசுவது

கடினம் என்பது உண்மை) அந்த தொழிலே வேண்டாமென உதறியவர். இன்று எத்தனை பேரால் இப்படி வாய்மைக்காக வருவாயைத் துறக்க முடியும்! இது போன்ற உயர்குணங்களுக்கு இவர் குருவாய் மதிக்கும் பேப்பர் சுவாயிகள் என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் முருகேசு சுவாயிகளே காரணம் அவரது வழிகாட்டுதல் அவருக்கு என்றும் இருக்கிறது என்றே கருதத்தோன்றுகிறது. வருவாயைத் துறந்ததால் தன் கடமைகளில் தவறியவர் என அர்த்தமல்ல. மனைவி பிள்ளைகளுக்குரிய கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்தவர் என்பதற்கு பிள்ளைகளே சாட்சி. மருத்துவம் படிக்க வைப்பது ஒரு எளிதான செயல் அல்ல பாசமான பண்பான அறிவார்ந்த பிள்ளைகள் அவர்தம் உலகக் கடன்களை ஒழுங்காகச் செய்தவர் என்பதற்கான சாட்சியாயும். மருமகன்கூட எந்த நாடு சென்றாலும் எத்தகைய ஒழுக்கங்களை மாற்றி வாழமுடியும். யாரும் கேட்க முடியாது என்ற நிலையில் இருந்தாலும் இன்று வரை நம் நாட்டு கலாசாரம், தூய சைவ உணவு என்ற உயர்நெறிகளில் பிறனாது வாழ்ந்து வருவார் என்பது ஐயா அவர்கள் பெற்ற அடுத்த பேறு ஆகும். பேரப்பிள்ளைகள் கூட அவ்வாறே. எனவே சும்மா வெற்று வேதாந்தம் பேசிக் கொண்டிருந்தவரல்ல ஐயா அவர்கள்.

குறள் : தக்கார் தகவலார் என்பது அவர்தம்
எச்சத்தாற் காணப்படும்

பொருள் : நடுநிலமை உடையவர் நடுநிலமை இல்லாதவர் என்பது
அவரவர் இருப்பின் எஞ்சி நிற்கும் புகழாலும் பழியாலும் காணப்படும்.

வள்ளுவர் வையத்துக்கீயம்பிய வாக் குப்படி ஐயா புகழ்மட்டுமே எஞ்சி நிற்கச் செய்தார் என்று சொன்னால் யிகையிலலை. அவருக்கு மேலும் புகழ் சேர்ப்பது அவர்கள் பிள்ளைகள் மேலும் தத்தம் குணங்களில் உயர்தலே எனியோர்க்கு உதவுதலே அன்றி வேறில்லை.

கனகமுரளிதரன்

எழுமன் பத்திரிகை, சென்னை, இந்தியா

தீரு.காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன் ஓர் நன்றி நவீஸ்தல்

கடந்த 40 வருடங்கள் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் ஒரு பெரும் சோதனையான காலம் என்றால் அது யிகையாகாது பலவகையான கஷ்டங்களையும் நஷ்டங்களையும் நம்மவர்கள் பட்டார்கள் ஆனாலும் பெரும் சோதனைகள் விளையும் பெருமுது நம்முடைய சமுதாயத்தில் ஒரு சிலர் தன்னலமற்றுப் பிறரைக்காகக் பெருமுயற்சி எடுத்தனர். இவர்களில் ஒருவரே தீரு. காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன் எனப்படும் பெரியவர் அவரது சமய ஈடுபாடும் குருபக்தியும் இன்று காண்பதற்கு அரிதாகிவிட்டது. காலைநகரின் முதல் மகனான சுவாயி முருகேசனாருடைய அன்பிற்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரவாளி தீரு.அம்பிகைபாகருடைய இழப்பை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்கள் பெரிதும் உணர்கின்றனர்.

சுவாயி முருகேசனாருடைய அடியார் கூட்டம் இவரைக் கார்மாமா என்று அன்புடன் அழைப்பர். தீரு அம்பிகைபாகர்தான் வைத்திருந்த கார் மூலம் செய்த தொண்டே இதற்குக்காரணம், பின்பு கார் இல்லாதபோது துவிச்சக்கரவண்டி மூலமும் தொண்டு செய்தவர் தீரு.அம்பிகைபாகர். பலருக்கு உதவி செய்தவர் ஆயினும் அவரை அறிந்தோர் வெகுசிலரே. அவருடைய இழப்பை ஈடு செய்வது இயலாது இறைவன் அருள்புரிக.

ஓர் நண்பன்.

அன்பே சீவமான அம்பிகைபாகவள்!

நேரிய நோக்கு நேசமிகு புன்னகை
கூரிய அறிவு குவிந்த அனுபவம்

சீரிய வாழ்க்கை சிறந்த இல்லறம்
வீரியமான பரம்பரை வீரிந்த உள்ளம்

ஆரீவன் என்றால் அம்பிகை பாகவள்
காரை நகரோன் “களபூமி” யின் மைந்தன்!

போதும் என்ற “பொன்செய்த” மனத்தோன்
யாதும் ஊரென யாவர்க்கும் உதவினான்

சாதுவாகிய “கோவளத்து” சாமியாரின் தீட்சையால்
பாதம் பணிந்தே பரிபக்குவம் எய்தினான்.

எமது நண்பனின் “ஞானத்தந்தை”
எவரும் விரும்பும் எளிய மனிதர்

அமரர் ஆனார் “ஆண்டவன் உலகில்”
அன்பே சீவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே!

யாழ் இந்துக்கல்லூர்
பழைய மாணவ நண்பர்கள் (1993)
ஆக்கம் : முத்து வீஜயராகவன்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

சிவபுராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லறறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்தான் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான்தான் வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!

ஏகன் அனேகன் இறைவன்அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் வய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் புங்கழல்கள் வெல்க!
கரம் குவிவார் உண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!

சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க!
ஈசன் அடியோற்றி ! எந்தை அடியோற்றி!
தேசன்அடி யோன்றி! சிவன்சேவடி யோற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடியோற்றி!
மராய் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடியோற்றி!

சீர் ஆர் வுருந்துறைநம் தேவன் அடியோற்றி!
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி!
சிவன், அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்,
அவன்அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கி,

சிந்தை மகிழ்ச் சிவ்யரா ணம்தன்னை,

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய, உரைப்பன் யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்டவந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல்கிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து, மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே! நின் பெரும் சீர்

யொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன்
புல்லாகிப் புடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாய்பாகிப்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்அகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

எல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறம்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்!
மெய்யே உன்வொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடுஉற்றேன்
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரம் ஆய்நின்ற
மெய்யா! விமலா! விடைப்பாகா! வேதங்கள்

ஐயா என ஓங்கி, ஆழ்ந்து, அகன்ற நுண்ணியனே!
வெய்யாய்! தணியாய்! இயமானன் ஆம் விமலா!
யொய் ஆயின எல்லாம் போய்அகல, வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி, மிளிக்கின்ற மெய்ச்சுடரே!
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!

அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே!
ஆக்கம், அளவு, இறுதி, இல்லாய்! அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள்தருவாய்,
போக்குவாய், என்னைப் புகுவிப்பாய் நினைதொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய்! சேயாய்! நணியானே!

மாற்றம், மனம், கழிய நின்ற மறையோனே!
கறந்தயால், கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
சிறந்த அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று,
பிறந்தபிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் வடுமான்!
நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய்! வின்னோர்கள் ஏத்த

மறைந்து இருந்தாய், எம்வடுமான்! வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை,
அறம் பாவம், என்னும் அடும்கயிற்றால் கட்டி
புறம் தோல் போர்த்து எங்கும் புழு வழுக்கு மூடி,
மலஞ் சோடும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை

மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,
விலங்கு மனத்தால், விமலா! உனக்குக்
கலந்த அன்பு ஆகிக், கசிந்து உள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி,
நிலம் தன்மேல் வந்தருளி, நீள்கழல்கள் காட்டி

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்,
நாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே!
மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த மலரச்கூடரே!
தேசனே! தேனார் அமுதே! சிவபுரனே!
மாசம்மாம் பற்று அறுத்தும் பாரிக்கும் ஆரியனே

நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடும்,
பேராது நின்ற வடும் கருணைப் பேராறே!
ஆரா அமுதே! அளவு இலாய் வயம்மானே!
ஓராநார் உள்ளத் ஒளிக்கும் ஒளியானே!
நீராய் உருக்கி, என் ஆர்உயிர் ஆய் நின்றானே!

இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்லானே!
 அன்பருக்கு அன்பனே! யாவையுமாய் அல்லையும் ஆம்
 சோதியனே! துன்கிருளே தோன்றாய் பெருமையனே!
 ஆதியனே! அந்தம் நடுஆகி, அல்லானே!
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!

கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டே உணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கு அரிய நோக்கே! நுணுக்கு அரிய நுண்உணர்வே!
 யோக்கும், வரவும், புணர்வும், இலாப் புண்ணியனே!
 காக்கும் எங்காவலனே! காண்பு அரிய பேர் ஒளியே!
 ஆற்று இன்ப வெள்ளமே! அத்தா! மிக்காய் நின்ற

தோற்றச் கூடர்ஒளி ஆய் சொல்லாத நுண் உணர்வு ஆய்
 மாற்றமாய் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்த, அறிவுவாய்
 தேற்றனே! தேற்றத் தெளியே! என் சிந்தனையுள்
 ஊற்று ஆன உண்ஆர் அமுதே! உடையானே!
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உள்கிடம்பா

ஆற்றேன், எம் ஐயா! அரனே! ஓ! என்று என்று
 யோற்றிப் புகழ்ந்திருந்து, வாய்கெட்டு மெய்யானார்,
 மீட்டு இங்குவந்து, வினைப்பிறவி சாராமே,
 கள்வாய் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே!
 நன்கிருளில் நட்பம் பயின்று ஆடும் நாநனே!

தில்லையுள் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டனே!
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே! ஓ! என்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின வொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் னுள்வார், சிவன அடிக்கீழ்
 மல்லோரும் ஏத்தம் பணிந்து.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

அதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும்

சோதியை யாம் பாடக் கேட்டேயும், வாட் தடம் கண்
மாடே! வளருதியோ? வன் செவியோ நின்செவிதான்?

மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்து ஒலியோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே, விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து,

போதுஆர் அமலியின் மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள், கிடந்தாள், என்னே! என்னே!

ஈதே எம்தேயுரி பரிசேல் ஓர் எம்பாவாய் 1

மாசம் பரஞ்சோதிக்கு எம்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போது எப்போது? இப் போதார் அமலிக்கே
தேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய் நேரிழையீர்!

சீ சி இவையும் சிலவோ? விளையாடி
ஏகம் இடம் ஈதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துநாக்குக்

கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலவோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்

ஈசனார்க்கு அன்பு ஆர்? யாம் ஆர்? ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 2

முத்து அன்னவெண் நகையாய்? முன்வந்து, எதிர் எழுந்து என்
அத்தன், அனந்தன், அமுதன் என்ற அள்ளநறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய், வந்து உன் கடைதிறவாய்

புத்து உடையீர்! ஈசன் படி அடியீர்! பாங்கு உடையீர்!

புத்து அடியோய் புன்மை தீர்த்து ஆட்கொண்டாற் வொல்வாதோ?

எத்தோ நின் அன்புடைமை? எல்லோம் அறியோமோ

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ, நம் சிவனை?

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 3

ஓண் ணித்தில நகையாய் இன்னம்புலர்ந்தினீரோ?

வண்ணக் கிளிமொழியார் என்னாரும் வந்தாரோ?
எண்ணிக் கொடு உள்வா சொல்லுகோம் அன்னாவும்
கண்ணைத் துயின்று, அவமே காலத்தைப் போக்காதே,
விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை, வேதவிழும் பொருளை
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடக் கசிந்து, உள்வா
உண்ணைக்கு நின்று உருக யாம் மாட்டோம் நீயே வந்து
எண்ணிக் குறையில், துயில் ஏல் ஓர் எப்பாவாய் 4

மால் அறியா, நான்முசுறாங் காணா, மலையினை, நாம்
போல் அறிவோம், என்று உள்ள வொக்கங்களே பேசும்
மால்ஊறு தேன்வாய்ப்பாடறி! கடை திறவாய்
நாவமே, விண்ணே, பிறவே அறிவு அரியான்
கோலமும், நம்மை அட்கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே! என்று
ஓவம் ஓடினும், உணராய், உணராய்க் காண்
ஏலக்குழவி யரிசேல் ஓர் எப்பாவாய் 5

மாளே! நீ, நென்னலை, நாளை வந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும், நானாமே
போன திசைகராய் இன்னம் புலர்ந்தினீரோ?
வானே, நிலனே, பிறவே, அறிவு அரியான்
தானே வந்து எம்மைத் தலையளித்து, அட்கொண்டருளும்
வான் வார்கழல் பாடிவந்தோர்க்கு, உன்வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய், உணக்கே உறும், எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங் கோணையாடெல் ஓர் எப்பாவாய் 6

அன்னே இவையும் சிலவோ? மல அமரர்
உன்னற்கு அரியான், ஒருவன் இருஞ் சீரான்,
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்,
நென்னா, என்னா முன்னம், தீசீர் மெழுகு ஓப்பாய்,

என்னானை என் அரையன், இன் அமுது என்று எல்லோரும்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ?
 வன்வநஞ்சப் பேதையுர்போல் வானா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் யுரிசு? ஏல் ஓர் எப்பாவாய் 7

கோழி சிலம்பக், சிலம்பும் குருகெங்கும்,
 ஏழில் இயம்ப, இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்
 கேழ் இல் பரஞ்சோதி, கேழ் இல் பராங்கருணை
 கேழ் இல் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டலையோ?
 வாயுரி ஈதுஎன்ன உறக்கமோ? வாய் திறவாய்!
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ!
 உழுமுதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை,
 ஏழை பாக்காளையே பாடில் ஓர் எப்பாவாய் 8

முன்னைய் பழம்பொருட்கும் முன்னைய்பழம் பொருளே
 பின்னைய் புதுமைக்கும் பேர்த்துமய் பெற்றியினே
 உன்னைய் பிரானாகப் பெற்றவுண் சீராடியோம்
 உன்னாடியார் தாள்பணிவோம் அருங்கவர்க்கே பாக்காளோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இனோமேனோ வறப்பாவாய் 9

பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற் கழிவு பாதமலர்,
 யோதார் புனை, முடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே!
 பேதை ஒரு பால், திருமேனி ஒன்று அல்லன்,
 வேதமுதல், விலிணோரும், மண்ணும், துதித்தாலும்,
 ஓத உலவா ஒரு தேயுன் தொண்டர் உவன்,
 கோதில் குலந்து, அரன் தன் கோயில் பிணைய் பிள்ளைகாள்
 ஏது அவன் உயர்? ஏது அவன் பேர்? ஆர் உற்றார்! ஆர் அமலார்?
 ஏது அவனையாடும் யுரிசு? ஏல் ஓர் எப்பாவாய் 10

மொய்ய் ஆர்த்துடம் மொய்கை புக்து, முகேர் என்னக்
 கையாற் குடைந்து, குடைந்து, உன் கழல் பாடி,
 ஐயா! ஹி அடியோம் வாழ்ந்தோம் காண், ஆர் அழல் யோற்
 செய்யா! வெண் நீறு ஆடி! செல்வா! சிறு மருங்குல்
 மைஆர் தடம் கண் மடந்தை மணவாளா!
 ஐயா! நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும்வகை எல்லாம், உய்ந்து ஐழிந்தோம்
 எய்யாமல் சுய்யாய் எமை ஏல் ஓர் எய்யாவாய்! 11

ஆர்த்த பிறவி துயர்க்குட, நாம் ஆர்த்து ஆடும்
 தீர்த்தரும் தில்லைச் சிற்றும்பலத்தே தீ ஆடும்
 கூத்தன், இவ்வானும், குவையமும், எல்லோமும்,
 காத்தும், படைத்தும், கரந்தும், விளையாடி,
 வார்த்தையும் பேசி, வளைசிவம்ப, வார் கலைகள்
 ஆர்ப்பு அரவம் செய்ய, அணிசூழல் மேல் வண்டு ஆர்ப்பு,
 புத்திகழும் மொய்கை குடைந்து, உடையான் மொய்யாதம்
 ஏத்தி இடஞ்சுணை நீராதேல் ஓர் எய்யாவாய்! 12

மொய் குவளைக் காற்மலரால், செங்கமலம் மைய்போதால்
 அங்கன் குருகினத்தால், பின்னும் அரவத்தால்,
 தங்கள் மலம் சுழுவார் வந்து சார்தவினால்,
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 மொய்கு மடுவில், புகம் மாய்ந்து மாய்ந்து, நம்
 சங்கஞ் சிலம்ப, சிலம்பு கவந்து ஆர்ப்பக்
 கொங்கைகள் மொய்க்கக் குடையும் புனல் மொய்க்
 மங்கமப்பும் புனல்மாய்ந் தாதேல் ஓர் எய்யாவாய்! 13

காநார் குழைஆடும், மைய் புண் கண் ஆடக்,
 கோதை குழல் ஆட, வண்டின் குழாம் ஆடச்,
 சீதர் புனல் ஆடிச் சிற்றும்பலம் பாடி,
 வேதர் மொருள் பாடி, அம்மொருள் ஆமா பாடி,

சோதி திறம்பாடி, கழல்கொண்டைத்தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி, அந்தம் ஆமபாடி,
 பேதித்து நம்மை, வளர்த்து எடுத்த வயல்வளை தன்
 மாதத்திறம் பாடி ஆடில் ஓர் எம்பாவாய் 14

ஓர் ஒரு கால் எம்பெருமான், என்று என்றோ நம்பெருமான்
 சீர்ஒரு கால் வாய் ஓவாய், சித்தம் கவிசூர
 நீர் ஒருகால் ஓவா வெடும் தாரை கண் பனிப்பய்
 மார் ஒருகால் வந்தனையாய், விண்ணோரைத் தான்பணியாய்
 பேர் அரையற்க இங்ஙனே மித்து ஒருவர் ஆமபாடி
 ஆர் ஒருவர்? இவ்வண்ணம் அடிகொள்ளும் வித்தகர் தான்
 வார் உருவப் புண் முணையீர், வாய்ஆர நாம் பாடி,
 ஏர் உருவப் பும்புணல் மாய்ந்து ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

15

முன்னிக் கூடலைச் சுருக்கி எழுந்து உடையாய்
 என்னத் திகழ்ந்து, எம்மை ஆளுடையாய் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்து, எம்பிராட்டி திருவாடிமேல்
 வாய்அம் சிலம்பிற, சிலம்பித் திருப்புகுவம்
 என்னச் சிலைகுலவி, நம் தம்மை ஆள் உடையாய்
 தன்னில் பிரிவு இவா என் கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி, அவன், நமக்குமுன் சுரக்கும் இன் அருளே
 என்னப் பொழியாய்மழை ஏல் ஓர் எம்பாவாய் 16

செங் கணவன் மால், திசைமுகன் மால் தேவர்க்காயால்,
 எங்கும் இவாதது ஓர் இன்பம் நம் பாலதாக்க
 கொங்கு உண் கடும் குழவி! நம் தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்கு, நம் இவ்வங்கள் தோறும் எழுந்தருளி,
 செங் கமலம் வொற் மாதந் தந்தருளும் சேவகனை,
 அம் கண் அரகை, அடியோங்க்கு ஆர் அமுதை
 நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலம் திகழும்
 மங்கயம்பும் புணல் மாய்ந்து ஆடில் ஓர் எம்பாவாய் 17

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம்சென்று இறைஞ்சும்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீறு அற்றால்போல்
கண்ஆர் இரவி சுதிர்வந்து காற் கரப்பத்

தன்ஆர் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகவம்
வணர் ஆகி, ஆண் ஆய், அலிஆய்ப் பிறங்கு ஒளிசேர்
விண்ஆகி, மண்ஆகி, இத்தனைபும் வேறு ஆகிக்
கண்ஆர் அமுதமும் ஆய், நின்றான் கழல்பாடிப்

வண்ணை இப்பும் புனல் பாய்ந்து ஆடெல் ஓர் எம்பாவாய்! 18

உம்கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம், என்று

அங்கு அய்யமுஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
எங்கள் வடிநயான், உனக்கு ஒன்று உரைப்போம் கேள்!

எம்கொங்கை நின் அன்பர் அல்லாற் தோள் சேறற்க,
எங்கை உனக்கு அல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க,

கங்குல் பகல் எம்கண் மற்று ஒன்றும் காணற்க,
இங்கு இய்யரிசே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்,

எங்கு வழில் என் ஞாயிறு எமக்கு? ஏல் ஓர் எப்பாவாய்! 19

போற்றி! அருளுக, நின் ஆதி ஆம் பாதமலர்

போற்றி! அருளுக, நின் அந்தம்ஆம் செம் தளிர்கள்
போற்றி! எல்லா உயிர்களுக்கும் தேற்றம் ஆம் வொன் பாதம்

போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் போகம் ஆம் பூங்கழல்கள்
போற்றி! எல்லா உயிர்க்கும் ஈறு ஆம் இணை அடிகள்

போற்றி! மால் நான்முகனும், காணாத புண்டரிகம்
போற்றி! யாம்உய்ய, அடிகொண்டருளும் வொன்மலர்கள்

போற்றி! யாம் மார்க்குநீர் ஆதி ஏல் ஓர் எப்பாவாய்!

20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றினன் வாழ்முத லாகிய வொருளே!

புலந்தது புங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு

ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எழில்நகைகொண்டுநின் திருவடி தொழுதோம்

சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவவெருமானே!

ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை உடையாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 1

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்

கருணையின் கூரியன் எழுஎழ நயனக்

கடிமலர் மலரமற்று அண்ணல்அங் கண்ணாம்

திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவவெருமானே!

அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே

அலைகூ லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 2

கூவின புங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின் இயம்பின சங்கம்

ஓவின தாரகை ஓவியொளி உதயத்து

ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவநற் செறிகழல் தாளிணை கட்டாய்!

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவவெரு மானே!

யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்!

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 3

கின்னிசை வீணையர், யாழினர், ஒருபால்

கூடுக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினோர் ஒருபால்
துன்னிய மிணைமலர்க் கையினர், ஒருபால்

தொழுக்கையர், அழகையர், துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர், ஒருபால்

திருப்பவருந் துறையுறை சிவவரு மானே!
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்வரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 4

புதங்கள் தோறும்நின் றாவெனின் அல்லால்

போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திரும் வுருந்துறை மன்னா!
சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்வரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 5

யப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்

யந்தனை வந்தறுத் தார்அவர் பலரும்
கைமபறு கண்ணியர் மாணுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றார்அணங் கின்மனை வாளா!

செப்பறு கமலைகள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பவருந் துறையுறை சிவவரு மானே!
கீப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்வரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 6

அதுயழிச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு

அறிதென எளிதென அமரரும் அறியார்

கீதுஅவன் திருவுந் தீவன்அவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் வொழில்சூழ் திரு உத்தர கோசு

மங்கையுள் ஈரய்திருப் வொருந்துறை மன்னா
எதுளமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்வொரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே 7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்

மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்?
பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்
யுழங்குடல் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே!
செந்தழல் புரைதரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பொருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி,
அந்தனை னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா

விழும்வொரு ளே!உன் தொழும்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே!
வண்திருப் வொருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேறின்று களிதரு தேனே!
கடலமு தே!கரும் பேவிடும் மடியார்
எண்ணகத் தாய்!உல குக்குயி ரானாய்!
எம்வொரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே 9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையின் நாளநாநாம்

போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் புயி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பொருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விடும் வய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
யடவும்நின் னைர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே 10

திருசிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ அபிராமியட்டார் அருளிய

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தார் அமர் கொன்றையும் சண்பக
 மாலையும் சாத்தூர்தில்லை
 ஊரர்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே
 உலகு ஏழும் பெற்ற
 சீர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும்
 என் சிந்தையுள்ளே
 கார் அமர் மேனிக் கணபதியே
 நிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

அபிராமி அந்தாதி

1. நல்வித்தையும் ஞானமும் பெற
 உதிக்கின்ற சொங்கதிர், உச்சித் திலகம்,
 உணர்வுடையோர் மதிக்கின்ற
 மாணிக்கம், மாதுளம் யோது மலர்க்கமலை
 துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக்,
 குங்குமத் தோய்மென்ன விதிக்கின்ற மேனி
 அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே.

2. பிரிந்தவர் ஒன்று சேர

துணையும், தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயும்,

சூருதிகளின் பணையும், கொழுந்தும்,

பதிகொண்ட வேரும், பனிமலர்ப்பூங்

கணையும், கருப்புச் சிலையுமென்

யாசாங் குசமும், கையில் அணையும்

திருபுர சுந்தரி யாவ(கு) அறிந்தனமே.

1. நல்வித்தையும் ஞானமும் பெற

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித் திலகம்,

உணர்வுடைபோர் மதிக்கின்ற

மாணிக்கம், மாதுளம் போது மலர்க்கமலை

துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக்க,

குங்குமத் தோயமென்ன விதிக்கின்ற மேனி

அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே.

2. பிரிந்தவர் ஒன்று சேர

துணையும், தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயும்,

சூருதிகளின் பணையும், கொழுந்தும்,

பதிகொண்ட வேரும், பனிமலர்ப்பூங்

கணையும், கருப்புச் சிலையுமென்

யாசாங் குசமும், கையில் அணையும்

திருபுர சுந்தரி யாவ(கு) அறிந்தனமே.

3. ஸம்ஸார பந்தம் நீங்க

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை

அறிந்துகொண்டு செறிந்தேன் உனது

திருவடிக்கே திருவே! வெருவிப்

பிறிந்தேன், நின் அன்பர் வயருமை
எண் ணாத கருமநெஞ்சால் மறிந்தே விழு
நரகுக்குற வாய மனிதரையே.

4. உயர் பதவிகள் அடைய

மனிதரும், தேவரும், மாயா முனிவுரும்
வந்துசென்னி குனிதரும் சேவடிக்
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்கனும், பாய்பும், பகீரதியும்,
படைத்த புனிதரும் நீயும்என்
முந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே.

5. மனவியாகூலை தீர

பொருந்திய முப்புரை, செப்புரை செய்பும்
முணர்முலையால் வருந்திய வஞ்சி
மருங்குல் மனோன்மணி! வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு(சு)அமு தாக்கிய
அம்பிகை! அம்புயமேல் திருந்திய சுந்தரி,
அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே.

6. மந்திரசித்திவெற

வென்னியது உன்வொற் திருவடித்
தாமரை சிந்தையுள்ளே மன்னிய(கு)
உன்திரு மந்திரம் சிந்துர வண்ணம்
வண்ணே முன்னிய நின் அடியாருடன்
கூடி, முறைமுறையே பன்னிய(கு)
என்றும் உன்றன்பர மாகம பத்ததியே.

7. மலையென வருந்துன்பம் பனியென நீங்க

கதியுறு மத்திற் சுழலும்என் ஆவி
தளர்விலதோர் கதியுறு வண்ணம்
கருதுகண் டாய்! கமலாயெனும் மதியுறு
வேணி மகிழ்நனும் மாலும், வணங்கி
என்றும் துதியுறு சேவடியாய்!
சிந்து ரானன சுந்தரியே.

8. ஸகல பாசமும் நீங்கித் துறவுறம் சித்திக்க

சுந்தரி, எந்தை துணைவிஎன் பாசத்
தொடரையெல்லாம் வந்தரி, சிந்துர
வண்ணத்தி னாவ்மகி டன்தலைமேல்
அந்தரி, நீலி, அழியாத கன்னிகை,
ஆரணத்தோன் சுந்தரி கைத்தலத்
தாவ்மலர்த் தாவ்என் கருத்தனவே.

9. ஸர்வ வசியம் உண்டாக

கருத்தன எந்தைதன், கண்ணை வண்ணக்
கனகவெழ்மிற் பெருத்தன, பால்அழும்
பிள்ளைக்கு நல்கின, பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச்
சிலையும், அம்பும் முருத்தன மூரலும்
நீயும்அம்மே வந்தென் முன்றிற்கவே.

10. மோகூ சாதனம் பெற

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும்
நினைப்பது உன்னை என்றும்
வணங்குவது, உன்மலர்த் தாவ்! எழு

தாமறைமின் ஒன்றும் அரும்வொருளே
அருளே, உமையே, கீமயத்(கு) அன்றும்
பிறந்தவளே அழியாமுத்தி ஆனந்தமே.

11. **கீல்வாழ்க்கையில் கீன்பம் வற**

ஆனந்த மாய் என் அறிவாய், நிறைந்த
அமுதமுமாய், வானந்த மான
வடி(வு)உடையாள் மறை நான்கினுக்கும்
தானந்த மான சரணார விந்தத்
தவளநிறக் கானந்தம் ஆடரங்காம்
எம்பி ரான்முடிக்க கண்ணியதே.

12. **வறஞ்சம் தியானத்தில் நிலைபெறு அடைய**

கண்ணிய(கு) உன்புகழ் கற்ப(கு)உன் நாமம்
கசிந்துயந்தி பண்ணிய(கு) உன்ஓடு
யாதாம் புயத்தில் பகல்கிரவா
நண்ணிய(கு) உன்னை நயந்தோர்
அவையத்து நான்முன்செய்த புண்ணியம்
ஏது என்அம்மே புவி ஏழையும் புத்தவளே.

13. **வைராக்கிய நிலை எய்த**

புத்தவளே! புவனம்பதி னான்கையும்
புத்தவண்ணம் காத்தவளே, பின்
கரத்தவளே கறைக் கண்டனுக்கு மூத்தவளே
என்றும் மூவா முகுந்தம்(கு)
கூளையவளே! மாத்தவளே உன்னை
அன்றி, மற்றோர் தெய்வம் வந்திய்யதே?

14. தலைமை வழற

வந்திப் பவர் உன்னை வானவர் தானவர்
ஆனவர்கள் சிந்திப்பவர் நற்றிசை
முகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே பந்திப்பவர்,
அழியாய்ப்பர மானந்தர் பாரில்
உன்னைச் சந்திப் பவர்க்கு) எளிதாம்
எம்மிராட்டிநின் தண்ணளியே.

15. வாகுஞ்செல்வமும் பேரின்மமும் வழற

தண்ணளிக் கென்றுமுன்னே பல கோடி
தவங்கள் செய்வார் மண்ணளிக்கும்
செல்வமோ பெறு வார்மதி வானவர்தம்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியா
முத்தி விடுமன்றோ? மண்ணளிக்கும்
சொற் பரிமள மாமளைப் பைங்கிளியே.

16. முக்காலம் உணரும் ஆற்றல் உண்டாக

கிளியே! கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து
கிளர்ந்தொளியும் ஒளியே, ஒளியும்
ஒளிக்கிடமே, எண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே! வெளிமுதல் புதங்களாகி
விரிந்த அம்மே! அளியேன் அறிவள
விற்கு) அளவானகு) அதிசயமே!

17. கன்னிகைகளுக்கு நல்ல வரன் கிடக்க

அதிசய மான னடி(ள்) உடையாள்!
அரவிந்தமெல்லாம் துதிசய ஆனன
சுந்தரவல்லி! துணைகூரதி பதிசய

மானகு) அபசய மாகமுன் பார்த்தவர்
தம் மதிசயமாக வன்றோ, வாம
மாகத்தை வவ்வியதே?

18. மரணாயம் நீங்க

வவ்விய மாகத்(கு) இறைவரும் நீயும்
மகிழ்ந்திருக்கும் செவ்வியும், உங்கள்
திருமணக் கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டவொற்ற
பாதமும் ஆகிவந்து, வெவ்விய காலன்என்
மேல்வரும் போது, வெளிநிற்கவே.

19. பேரினியம் உண்டாக

வெளிநின்ற நிந்திரு மேனியைப் பார்த்
தென் விழியும்நெஞ்சும், களிநின்ற
வெவ்வம் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றதென்ன
திருவுளமோ - ஒளிநின்ற கோணங்கள்
ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே.

20. வீடு வாசல் முதலிய செவ்வங்கள் உண்டாக

உறைகின்ற நிந்திருக் கோயில்நின்
கேள்வர் ஒருபக்கமோ அறைகின்ற
நான்மறை யின்அடியோ? முடியோ?
அமுதம் நிறைகின்ற வெண்திங்களோ?
கஞ்சமோ? என்றன் நெஞ்சகமோ? மறைகின்ற
வாரிதியோ? புரணாசல மங்களையே.

21. அம்பிகைக்குச் செய்த அபசார தோஷம் நீங்க

மங்கலை, செங்கலை சம்முலையாள்
மலையாள், வருணச் சங்கலை
செங்கைச் சகலகலாமயில், தாவுகங்கை
வொங்கலை தங்கும் புரிசடையோன்
புடையாள், உடையாள், பிங்கலை நீலி,
செய்யாள், வெளியாள்புகம் வண்கொடியே.

22. பிறவிப் பிணி தீர

கொடியே, இளவஞ்சிக் கொம்பே, எனக்கு
ஊம்பே பழுத்தபடியே மறையின்
பரிமளமே, பனிமால் இமயப்பிட்யே!
பிரமன் முதலாய தேவரைப் வற்ற
அம்மே! அடியேன் இறந்து இங்(கு)
இனிப்பிற வாமல்வந்து ஆண்டுகொள்ளே.

23. மனச் சஞ்சலம் உண்டாகாதிருக்க

கொள்ளேன் மனத்திநின் கோலம்அல்
லா(கு)அன்பர் கூட்டந்தன்னை விள்ளேன்
பரசமயம் விரும்புபுள்ளு விரயன் மூவுலகுக்கு
உள்ளே அனைத்தினுக்கும் புறம்பே
உள்ளத்தே விளைந்த கள்ளே! கவிக்கும்
கனியே! அனியளன் கண்மணியே.

24. தீராத வியாதிகள் தீர

மணியே, மணியின் ஒளியே, ஒளிரும்
மணிபுனைந்த அணியே அணியும்
அணிக்கழகே அணுசாதவர்க்கும் பிணியே

மிணிக்கு மருந்தே, அமரர் பெரு
விருந்தே பணியேன் ஒருவரை,
நின்பதம் பாதம் பணிந்தமின்னே.

25. நினைத்த காரியம் இலையுழின்று ஈடேற

மின்னே திரிந்துஉன் அடியாரைப் பேணிப்
பிறப்பறுக்க முன்னே தவங்கள் முயன்று
கொண்டேன் முதல் மூவருக்கும் அன்னே!
உலகுக்கு அமிராமி என்னும் அரு
மருந்தே! என்னே இனி உன்னையான்
மறவாமல்நின்று ஏத்துவனே.

26. சொல்வன்மையும் சொல்வாக்கும் வாகுக.

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழுலகினையும்
படைத்தும் காத்தும் அழித்தும்
திரிபவராம் கமழ் புங்கடம்பு சாத்தும்
குழல்அணங்கே மணம் நாறும்நின்
தாள் இணைக்குஎன் நாத்தங்கு
புன்மொழி ஏறியவாறு நகையுடைத்தே!

27. மனநோய் தீர

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்வம்
உருகும்அன்பு படைத்தனை பத்ம
பதயுகம் கூடும் பணிஎனக்கே அடைத்தனை
வெஞ்சத்து அழுக்கை எல்லாம் நின்
அருட்புனவால் துடைத்தனை சுந்தரி
நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே?

28. இகபர ககங்கவைப் வழ

சொல்லும் வொருளும் எனநடமாடும்
துணைவருடன் புல்லும் பரிமளப்
புங்கொடியே! நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே,
அழியா அரசும் செல்லும் தவநெறியும்
சிவலோகமும் சித்திக்குமே.

29. அணிமாதி அஷ்ட சித்திகவைப் வழ

சித்தியும் சித்தி தருந்தெய்வமாகித்
திகழும் பரா சத்தியும், சத்தி தழைக்கும்
சிவமும், தவம்முயல்வார் முத்தியும்,
முத்திக்கு வித்தும், வித்தாகி முளைத்
தெழுந்த புத்தியும், புத்தியின் உள்ளே
புரக்கும் புரத்தையன்றே.

30. அடுத்ததேது வரும் ஆபத்துக்கள் நீங்க

அன்றே தடுத்தேன்என்னை ஆண்டுக்கொண்டாய்
கொண்டது அல்லவென்கை நன்றே,
உனக்கு இனி நான் என் செயினும்,
நடுக்கடலுள் சென்றே விழினும்,
கரையேற்றுக்கை நின் திருவுளமே ஒன்றே!
பலவுருவே! யருவே என் உமையவளே!

31. மறுமையின் இன்பம் உண்டாக

உமையும் உமையொரு பாகனும் ஏக
உருவில்வந்திங்(கு), எமையும் தமக்கன்பு
செய்ய வைத்தார் இனி எண்ணுகற்குச்

சமயங்களுமில்லை ஈன்ஹெடுப்பாள்
ஒரு தாயும்இல்லை அமையும் அமையுறு
தோளியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே.

32. அகால மரணமும் துர்மரணமும் உண்டாகாதிருக்க

ஆசைக்கடலில் அகப்பட்டே, அருளற்ற
அந்தகன்கைப் பாசத்தில் அல்லல் பட
இருந்தேனை நின் பாதம் என்னும் வாசக்
கமலம் தலைமேல் வலியவைத்(து) ஆண்டு
கொண்ட நேசத்தை என்சொல்லுவேன்
ஈசர் பாகத்து நேரிழையே!

33. மரணா வஸ்தையிலும் அம்பிகையின் நினைவு அகலாதிருக்க

இழைக்கும் வினைவழியே அடும்காலன்
எனைநடுங்க அழைக்கும் வ்யாழதுவந்(து)
அஞ்சல் என்பாய் அத்தர் சித்தம்எல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலையாமனைக்
கோமளமே! உழைக்கும் வ்யாழ(து), உன்னையே
அன்னையே என்பன், ஓடிவந்தே.

34. பாயிர் செய்ய ஏற்ற சிறந்த நிலைபுலன்கள் கிடைக்க

வந்தே சரணம் புகும் அடியார்க்கு,
வானுலகம் தந்தே, பரிவொடு தான்
யோய் இருக்கும் சதுர்முகமும், மைந்தேன்
அவங்கற் பருமணி ஆகரும், பாகரும்,
பொற் செந்தேன் மலரும், அலர்கதிர்
ஞாயிரும், திங்களுமே.

35. கடிமணம் நிகழ

திங்கட்பகவின் மணம் நாறும் சீறடி
சென்னிவைக்க எங்கட்(கு) ஒருதவம்
எய்தியவா! எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவமெய்துமோ?
தரங்கக் கடலுள் வெங்கட் பணியனை
மேல்துயில் கூறும் விழுப்பொருளே.

36. தொல்வினைகள் தொலைந்துபோக

யொருளே! யொருள்முடிக் கும்போகமே!
அரும் போகம்செய்யும் மருளே! மருளில்
வருந்தெருளே! என் மனத்துவஞ்சத்(து)
இருளேதும் இன்றி ஒளிவெளியாகி
இருக்கும்உன்றன் அருளே(கு) அறிகின்றிலேன்
அம்புயாதனத்(து) அம்பிகையே.

37. நவரத்தின ப்ராப்தி உண்டாக

கைக்கே அணிவது கன்னலும் புஷம்
கமலம் அன்ன மெய்க்கே அணிவது
வெண்முத்து மாலை விடஅரவின் பைக்கே
அணிவது பன்மணிக் கோவையும்
பட்டும் எட்டுத் திக்கே அணியும்
திருவுடையான் இடம் சேர்பவளே.

38. வேண்டிய யொருளை வேண்டியபடியே அடைய

பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும்,
பனிமுறுவல் தவளத் திருநகையும்
துணையாம்எங்கள் சங்கரனைத் துவளப்

வொருது, துடியிடை சாய்க்கும் துணை
முலையான் அவளைப் பணிபின்
கண்டர் அமராவதி ஆளுகைக்கே.

39. அஸ்திர வித்தையிற் தேர்ச்சி வழ

ஆளுகைக்கு உன்றன் அடித்தாமரைகள்
உண்டு அந்தகன்பால் மீளுகைக்கு
உன்றன் விழியின் கடையுண்டு மேல்
கிவற்றின் மூளுகைக்கு என்குறை, நின்
குறையே அன்று முய்யுரங்கள் மாளுகைக்கு
அம்பு தொடுத்தவில்லான் பங்கில் வாவ்நுதலே.

40. புர்வ புண்ணியம் தடையின்றிப் பவன் தர

வானுதம் கண்ணியை, விண்ணவர் யாவரும்
வந்திறைஞ்சிப் பேணுதம்(கு) எண்ணிய
எம்பெருமாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில் காணு
தம்(கு) அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக்
காணும்அன்பு புணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம்
அன்றோ? முன்செய் புண்ணியமே.

41. ஸத்சங்கம் உண்டாக

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே புதுப்
பூங்குவளைக் கண்ணியும், செய்ய
கணவரும் கூடிநம் காரணத்தால் நண்ணி
கூங்கே வந்து தம்மடியார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணி, நம் சென்னியின் மேல்பதம்
பாதம் பதித்திடவே.

42. உலகம் நமக்கு வசியப்பட்டிருக்க

இடங்கொண்டு விம்மி, இணைகொண்டு
இறுதி இளகி, முத்து வடங்கொண்ட
கொங்கை மலைகொண்டு இறைவர் வலிய
வெஞ்சை நடங்கொண்ட கொள்கை நலம்
கொண்ட நாயகி! நல்லரவின் படங்கொண்ட
அல்குல் பனிமொழி, வேதப் பரிபுரையே.

43. தீமையெல்லாம் ஒழிய

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி,
இன்சொல் திரிபுர சுந்தரி சிந்திர
மேனியள், தீமைவெஞ்சில் பரிபுர வஞ்சரை
அஞ்சக்குனி யொருப் புச்சிலைக்கை,
எரியுரை மேனி, இறைவர்
செம்மாதத்து இடுந்தவளே.

44. பேதமுத்தி நீங்க

தவளே இவள்எங்கள் சங்கரானார்மனை
மங்கமொம் அவளே, அவர்தமக்கு
அன்னையும் ஆயினள்! ஆகையினால்
இவளே கடவுள் யாவர்க்கும் மேலை
இறைவியுமாம் துவளேள், இனியொரு
தெய்வமுண்டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே.

45. உலக அபவாதம் நீங்க

தொண்டுசெய்யாது, நின் பாதம் தொழாது,
துணிந்திச்சையே பண்டு செய்தார்
உளரோ இலரோ? அய்யரிசுடியேன் கண்டு

செய்தால், அது கைதவமோ அன்றிச்
செய்தவமோ? மிண்டு செய்தாலும்
வொறுக்கை நன்றேயின் வெறுக்கையன்றே.

46. எல்லாவிதமான நடத்தை தோஷங்களும் தீர

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும்,
தம்மடியாரை மிக்கோர் வொறுக்கும்
தகைமை புதியதன்றோர் புது நஞ்சைஉண்டு
கறுக்கும் திருமிடற் றான்இடப்பாகம்
கலந்தபொன்னே மறுக்கும் தகைமைகள்
செய்யினும் யான்உன்னை வாழ்த்துவனே.

47. யோக சித்தி வறு

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண்டீன்
மனத் தேவொருவர் வீழும் படியன்று
விள்ளும் படியன்று வேலைநிலம் ஏழும்
பருவரை எட்டும் எட்டாமல்,
இரவுபகல் கழும் சுடர்க்கும் நடுவே
கிடந்து சுடர்கின்றதே.

48. சரீரப் பற்று நீங்க

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக்க
குன்றில்ஒன்றிப் படரும் பரிமளப்
பச்சைக் கொடியைய் பதித்து, நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்திமைப் போதிருப்பார்,
பின்னும் எய்துவரோ? குடரும் கொழுவும்
குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே?

49. மரணாவஸ்தை இல்லாது ஔழிய

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க ஆவி, வெங்
கூற்றுக்கிட்ட வரம்பை அடுத்து மறுகும்
அய்யோது, வளைக்கைஅமைத்து அரம்பை
யடுத்த அரிவையர் கூழவந்(து) அஞ்சல்
என்பாய் நரம்பை அடுத்த இசைவடி
வாய்நின்ற நாயகியே.

50. அம்பிகையை நேரில் தரிசிக்க

நாயகி நான்முகி, நாராயணி, கை
நளிந பஞ்ச சாயகி, சாம்பவி, சங்கரி
சாமளை, சாதிநச்சு வாயகி, மாலினி,
வாராகி கூலினி, மாதங்கினன்
றாயகியாதி உடைமாளர்
சரணம் அரண்நமக்கே.

51. மோகம் நீங்க

அரணம் வொருள்என்று அருள்ஒன்றிலாத
அசுரர்தங்கள் முரண்அன்று அழிய
முனிந்த வொம்மானும் முகுந்தனுமே,
சரணம் சரணம் எனநின்ற நாயகி
தன்னடியார், மரணம் பிறவி இரண்டும்
எய்தார் இந்த வையகத்தே.

52. இம்மையில் வொருஞ்செல்வம் உண்டாக

வையம், தூரகம், மதகரி, மாமகுடம்
சிவிகை, வய்யும் கனகம், வொருவிலை
ஆரம், பிறைமுடித்த ஜயன் திருமனையாள்

அடித் தாமரைக்கு) அன்புமுன்பு
செய்யும் தவம் உடையார்க்குள்
வாகிய சின்னங்களே.

53. மாயை அகல

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில் சாத்திய
செய்யப்பட்டும், வன்னம் வறிய
முலையும், முத்தாரமும் பிச்சிவொய்த்த
கன்னங் கரிய குழலும், கண் மூன்றும்,
கருத்தில்வைத்துத் தன்னந் தனியிருப்
பார்க்கிது யோலும் தவமில்லையே.

54. கடன் தொல்லைகள் தீர

இல்லாமை சொல்லி, ஒருவர்தம் பால்
சென்றூ) இழிவுபட்டு நில்லாமை
நெஞ்சில் நினைகுவினேல் நித்தம் நீதேவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம் பால், ஒரு
காலத்திலும் செல்லாமை வைத்த திரியுரை
பாதங்கள் சேர்மின்களே.

55. விகுப்பு வெறுப்புற்ற மோனநிலை எய்த

மின்னா யிரம் ஒரு மெய்ளடிவாகி
விளங்குகின்ற அன்னாள், அகமகிற்
ஆனந்தவல்லி, அருமறைக்கு முன்னாய்,
நடுவெங்குமாய், முடிவாய் முதல்வி
தன்னை உன்னா(து) ஒழியினும் உன்னினும்
வேண்டுவ(து) ஒன்றிலையே.

56. யாவரையும் ஷக்ரரிக்கும் ஆற்றல் உண்டாக

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்(கு),

இவ்வுலகென்குமாய் நின்றாள், அனைத்தையும்
நீங்கிநிற்பாள் என்றன் நெஞ்சினுள்ளே

வொன்றாது நின்று புரிகின்றவா!

இவ்வொருள் அறிவார் அன்றா லிலையில்

துயின்றபெம்மானும் என் ஐயனாமே.

57. வறுமை ஒழிய

ஐயன் அளந்த படியிரு நாழிகொண்(டு) அண்டம்

எல்லாம் உய்ய அறம்செயும் உன்னையும்

யோற்றி, ஒருவர் தம்பால் செய்ய புகந்தமிழும்

பாமாயையுந் கொண்டு சென்று

வொய்யும் மெய்யும் இயம்பவைத்தாய்

இதுவோ உன்றன் மெய்யருளே?

58. பரிபாகம் வற்ற மன அமைதி உண்டாக

அருணாம் புயத்தும், என் சித்தாம் புயத்தும்

அமர்ந்திருக்கும் தருணாம் புயமுலைத்

தையல் நல்லாள் தகை சேர்நயனக்

கருணாம் புயமும், வதனாம் புயமும்,

கராம்புயமும், சரணாம் புயமும்

அல்லாற் கண்டிலேன், ஒரு தஞ்சமுமே.

59. துர்நடத்தை உள்ள யிள்ளை நல்வணாக

தஞ்சம் மிறிதில்லை ஈதல்லதென்றுள்

தவநெறிக்கே நெஞ்சம் பயில

நினைக்கின்றிலேன் ஒற்றை நீள்சிலையும்

அஞ்சு) அம்பும் இக்கு)அலர் ஆகநின்றாய்
அறியார் எனினும், பஞ்சஞ்சும் மெல்ஷையார்
அடியார் பெற்ற பாலரையே.

60. மெய்யுணர்வு தோன்ற

மாலினும் சொல்லினியாய் பனி மாமலர்ப்
பாதம்வைக்க, மாலினும், தேவர் வணங்க
நின்றோன் கொன்றை வார்சடையின்
மேலினும், கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும்
மெய்ய் பீடம்ஒரு நாலினும், சாநைன்றோ
அடியேன் முடை நாய்த்தலையே?

61. மாயை அகன்று உண்மை உணர்வு உண்டாக

நாயே நையும்இங்(கு) ஒரு யொருளாக
நயந்துவந்து, நீயே நினைவின்றி ஆண்டு
கொண்டாய், நினை உள்வ வண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவுநந்தாய் என்ன
பேறுபெற்றேன் தாயே, மலைமகளே
செங்கண்மால் திருத் தங்கச்சியே.

62. எத்தகைய அச்சமும் அகல

தங்கச் சிலைகொண்டு, தானவர் முப்புரம்
சாய்த்து மத வெங்கண் கரியுறி
போர்த்த செஞ்சேவகன், மெய்யடையக்
கொங்கைக் குடும்பைக் குறியிட்ட நாயகி,
கோகனகச் செங்கைக் கரும்பும் மலரும்
எப்போதும்என் சிந்தையதே.

63. நல்லறிவு உண்டாக

தேறும் பாடிசில ஏதுவும் காட்டி, முன்
செல்கதிக்குக்கூறும் வொருள், குன்றில்
கொட்டும் தறி குறிக்கும்சமயம் ஆறும்
தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்து
இருந்தும், வேறும் சமயம்உண்வன்று
கொண்டாடிய வீணருக்கே.

64. பக்தி வொருக

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று,
மிக்கஅன்பு புணைன் உனக்கு)அன்பு
புண்டு கொண்டேன் நின்புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணைன் ஒருவொழுதும் திரு
மேனிப்புகாசமன்றிக் காணைன், இருநிலமும்
திசை நான்கும், ககனமுமே.

65. முத்திர மாக்கியம் உண்டாக

ககனமும் வானும் புவனமும் காணவிற்
காமன் அங்கம் தகனமுன் செய்த தவ்
பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்முகனும்
முந்நான்கிரு மூன்ஹனத் தோன்றிய
மூதறிவின் மகனுமுண்டாய தன்றோ?
வல்லி நீசெய்த வல்லமே.

66. கவியாடும் ஆற்றல் பெற

வல்லயம் ஒன்றறியேன் சிறியேன் நின்
மலையடிச்செம் பல்லயம் அல்லது
பற்றொன்றிலேன் பசும் வொற்றொருய்பு

வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய்
வினையேன் தொடுத்த சொல்லவமாயினும்
நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே.

67. பகைவர்கள் அழிய

தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின்போலும்
நின் தோற்றம் ஒரு மாத்திரைப் போதும்
மனத்தில் வையாதவர் வண்மைகுலம்
கோத்திரம், கல்வி, குணம்குன்றி, நானும்
குடில்கள்தொறும் பாத்திரம் கொண்டு
மலிக்குழலா நிற்பர் யாரெங்குமே.

68. நினை, நீர், வாசல், தோட்டம் ஆகிய சொல்வங்கள் வாகுக

யாரும், புனலும், கனலும் வெங்காலும்
மடர்விசும்பும் ஊரும் முருகு
குவையொளியுறொலி ஒன்றுடச்
சேரும் தலைவி! சிவகாம
கந்தரி! சீறடிக்கே சாரும் தவமுடையார்
மடையாத தனமில்லையே.

69. ஸகல ஸௌபாக்கியங்களும் உண்டாக

தனந்தரும் கல்வி தரும் ஒரு நானும்
தளவர்வறியா மனந்தரும் தெய்வவடிவுந்
தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா இனந்தரும்
நல்லை எல்லாம் தரும் அன்பர்
என்பவர்க்கே கனந்தரும், புங்குழலாள்
அமிராமி கடைக்கண்களே.

70. சங்கீதம், இவியம் முதலிய கலைகளில் வல்லமை வறு

கண்களிக் கும்படி கண்டுக்கொண்டேன்
கடம் பாடலியில் பண்களிக்கும் குரல்
வீணையும் கையும் பயோதரமும், மண்
களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி
மதங்கர்குலப் பெண்களிறு றோன்றிய
எம்பெருமாட்டி தன் பேரழகே.

71. மனக்குறை தீர்ந்து மகிழ்ச்சி வாகுக

அழகுக்(கு) ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி,
அருமறைகள் யுகிச் சிவந்த பதாம்
புயந்தாள்பனி மாமதியின் குழவித்
திருமுடிக்கோமள யாமளைக்
கொம்பிகுக்க, கீழவற்று நின்றவநஞ்
சேயிரங் கேலுனக்(கு) என்குறையே?

72. பிறவிர் பிணி தீர

என்குறை தீரநின்ற(று) ஏத்துகின்றேன்
கிளி யான்பிறக்கின், நின்குறையே
அன்றியார் குறை காண்? கிரு நீள்விகும்பின்
மின்குறை காட்டி வமலிகின்ற நேரிடை
வமல்லியலாய்! தன்குறை தீர, எம்கோன்
சடை மேல்வைத்த தாமரையே.

73. வண்களுக்கு கற்பா ப்ராப்தி உண்டாக

தாமம் கடம்பு படைபஞ்சபாணம் தனுக்
கரும்பு யாமம் வயிரவர் ஏத்தும்
வ்யாழ(கு) எமக்கென்று வைத்த சேமம்

திருவழி செய்கைகள் நான்(கு) ஒளி செய்மை
அம்மை நாமம் திரிபுரை
ஒன்றோடிரண்டு நயனங்களே.

74. செய்தொழிலில் தலைமை எய்த

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும், வேதமும்,
நாரணனும், அயனும் பரவும் அமிராம
வல்லி அடியிணையைப் பயன்என்று
கொண்டவர், மாவையர் ஆடவும்
மாதலும் வொன் சயனம் வொருந்து
தமனியக் காவினில் தாங்குவரே.

75. வலிமை மிக்க விதியையும் வெல்ல

தாங்குவர் கற்பகத் தருவின் நீழலில்
தாயரின்றி மங்குவர், மண்ணில்
வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்,
வொங்குவர் அழியும் ஈரோழ் புனமும்,
புத்தஉந்திக் கொங்கிவர் புங்குமுலாள்
திருமேனி குறித்தவரே.

76. தனக்குரிய வொருள் தம்பாமல் வந்து சேர

குறித்தேன் மனத்தினில் நின் கோலம் எல்லாம்
நின் குறிப்பறிந்து மறித்தேன், மறலி
வருகின்ற நேர்வழி வண்டுக்கிண்டி
வெறித்தேன், அவிழ்கொன்றை வேணிய்
பிரான் ஒரு கூற்றை மெய்யில் பறித்தே
குடிபுகுதும் பஞ்சபாண பயிரவியே.

77. பகைவர்களால் உண்டாகும் அச்சம் நீங்க

யயிரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை, பஞ்ச
யாணி, வஞ்சர், உயிரவி உண்ணும்
உயர்ச்சண்டி, காளி! ஓளிரும்கவா வயிரவி,
மண்டலி மாலினி, க்ஷலி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு
நாமங்கள் செய்யுவரே.

78. ஸர்வ போக ஸௌக்யங்களும் உண்டாக

செய்யும் கனக கசைமும் போலும்
திருமுலைமேல் அப்பும் களப
அயிராம வல்லி! அணிதரளக் கொய்யும்,
வயிரக் குழையும், விழியின்
கொழுங்கடையும், தூர்ப்பும் நிலவும் எழுதி
வைத்தேன் என் துணைவிழிக்கே.

79. ஸகல ஸங்க யறித்யாகம் உண்டாக

விழிக்கே அருளுண்(டு) அயிராமவல்லிக்கு
வேதம்சொன்ன வழிக்கே வழிய
நெஞ்சுண்(டு) எமக்(கு) அவ்வழி கிடக்கப்
யழிக்கே கூழன்று, வெம்பாவங்களே
செய்து யாழ்நரகக் குழிக்கே அழுந்தும்
கயவர தம்மோடென்ன கூட்டினியே?

80. நிலையான மகிழ்ச்சி உண்டாக

கூட்டிய வாஎன்னைத் தன்னாடி யாரில்
கொடியவினை ஓட்டிய வா, என்கண்
ஓடியவா, தன்னை உள்ளவண்ணம்

காட்டிய வா! கண்ட கண்ணும் மனமும்
கனிக்கின்றவா ஆட்டிய வாநடம்,
ஆடகத் தாமரை ஆரணங்கே.

81. நன்னடத்தை உண்டாக

அணங்கே! அணங்குகள் நின்றபுரி வாராங்கள்
ஆகையினால் வணங்கேன் ஒருவரை
வாழ்த்துகிலேன் வநஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் என(து) உன(து) என்று
இரும்பார் சிலர் யாவிராடும் மிணங்கேன்
அறிவொன்றிலேன் என் கண்நீவைத்த பேரளியே.

82. கவனசக்தி வாகுக

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே!
அகிலாண்டமும் நின் ஒளியாக நின்ற
ஒளித்திரு மேனியை உள்நுந்தொறும்
களியாகி, அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக்
கரைபுரண்டு வெளியாய் விடின் எங்ஙனே
மறப்பேன்றின் விரகினையே?

83. சுவலர் பலர் உளராக

விரவும் புதமலர் கீட்டு, நின் யாத
விரைக் கமலம் இரவும் பகலும்
இறைஞ்சவல்லார் இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும், அயிராவதமும்
பகீரதியும் உரவும் குவிசுறும்
கற்பகக்காவும் உடையவரே.

84. தர்மசங்கட நிலைமைகள் நீங்க

உடையானை, இல்கு செம்பட்டு உடையானை,
ஒளிர்மதிசெஞ் சடையானை, வஞ்சகர்
நெஞ்சடை யானைத் தயங்குநுண்ணூல்
இடையானை, எங்கள்வயம் மானிடை
யானைஇங்(கு) என்னைஇனிப் படையானை,
உங்களையும் படையாவண்ணம் பார்த்திருமே.

85. துன்பமனைத்தும் அகல

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசமும்,
பனிச்சிறைவண்டு ஆர்க்கும் புதுமலர்
ஐந்தும், கரும்பும், என் அல்லல் எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திருமேனியும்,
சிற்றிடையும், வாரக் குங்கும் முலையும்
முலை மேல்முத்து மாலையுமே.

86. ஆயுதங்களால் உண்டாகும் அச்சம் நீங்க

மாலயன் தேட, மறைதேடவானவர் தேட
நின்ற காலையும், கூடகக் கையையும்
கொண்டு, கதித்தகப்பு வேலை வெங்காலன்
என் மேல்விடும் போது வெளிநில்
கண்டாய், மாலையும் தேனையும்
பாகையும் போலும் பனிமொழியே.

87. செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து புகழ்வழ

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்
திருமூர்த்தி, என்றன் விழிக்கும்
வினைக்கும் வெளி நின்றதால், விழியால் மதனை

அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை,
அண்டமெல்லாம் பழிக்கும் பாடியொரு
பாகம் கொண்டாலும் பராயரையே.

88. அம்பிகையின் அருள் எப்போதும் கிடைக்க

பரவென்று உனையடைந்தேன் தமிழேனும்
உன் பத்தருக்குள் தரமன்று இவன்என்று
தள்ளத் தகாது தரியலர்தம் புரம் அன்று
எரியும் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில்
அயன் சிரம்இன்று செற்றகையான்
இடப்பாகம் சிறந்தவளே.

89. யோகசித்தி வறு

சிறக்கும் கமலத் திருவேநின் சேவடி
சென்னிவைக்கத் துறக்கம் தரும்நின்
துணைவரும் நீயும், துரியமற்ற உறக்கம்
தரவந்து உடம்போடு உயிர்உற
ஹ்றறிவு மறக்கும் பொழுதென் முன்னே
வரல் வேண்டும் வருந்தியுமே.

90. மனக்கசாயால் பிரிந்த தம்பதிகள் மனம் ஒன்றி மகிழ்ந்து கூட

வருந்தா வகைஎன் மனத் தாமரையினில்
வந்துபுகுந்து இருந்தாள், பழைய
இரும்பிடமாக இனிஎனக்கும் பொருந்தா
தொருவொருள் இல்லை விண் மேவும்
புலவருக்கு விருந்தாக, வேலை
மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியலே.

91. அரசாங்கக் காரியங்களில் வெற்றி உண்டாக

மெல்லிய நுண்ணிலை மின்அனையானை,
விரிசடையோன் புல்லிய மென்முலை
மொன் அனையானைப் புகழ்ந்து, மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும்அடியாரைத்
தொழுமலர்க்கும் பல்லியம் ஆர்த்தெழு
வெண்பக(டு) ஊரும் பதம்தருமே.

92. மனப்பக்குவம் உண்டாக

பதத்தே உருகிநின் பாதத்திலே மனம்
பற்றி, உன்றன் இதத்தே ஒழுக அடிமை
கொண்டாய் இனி யான்ஒருவர் மதத்தே
மதிமயங்கேன் அவர் போனவழியும்
சொல்லேன், முகத்தேவர் மூவரும்
யாவரும்போற்றும் முகிழ்நகையே.

93. உள்வந்தே உண்மை ஒளி உண்டாக

நகையே இஃதிந்த ஞானமெல்லாம்
வெற்ற நாயகிக்கு முகையே, முகிழ்
முலை மானே, முதுகண் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மமைகள்
என்பதுநாம் மிகையே, இவள்தன்
தகைமையை நாடி விரும்புவதே.

94. பைத்தியம் தெளிய

விரும்பித் தொழும்அடி யார்விழி நீர்
மல்கி, மெய்புளகம் அரும்பித் ததும்பிய
ஆனந்தமாகி, அறிவிழந்து சுரும்பிற்

களித்து வொழிதடுமாறி, முன் சொன்ன
எல்லாம் தரும்மித்தர் ஆவரென்றால்
அமிராமி சமயம் நன்றே.

95. ஸர்வ பரித்யாகம் செய்யும் பக்குவம் உண்டாக
நன்றே வருகினும், தீதே விளைகினும்
நான் அறிவ(து) ஒன்றேயுமில்லை
உனக்கே பரம் எனக்கு உள்வ எல்லாம்
அன்றே உனதென்(று) அளித்துவிட்டேன்
அழியாத குணக் குன்றே அருட்கடலே!
ஔமவான் வழற்ற கோமளமே.

96. எங்கும் தலைமையும் புகழும் வழ
கோமள வல்லியை, அல்லியந் தாமரைக்
கோயில்வையும் யாமள வல்லியை,
ஏதம் ஔலாளை, எழுதரிய சாமள
மேனிச் சகல கலாமயில் தன்னைத்
தம்மால் ஆமளவும் தொழுவார்,
ஏழாபாருக்கும் ஆதிபரே.

97. புகழும் தர்மமும் வளர
ஆதித்தன், அம்புலி அங்கி, குபேரன்
அமரர்தங்கோன், போதிந் பிரமன்
(முராறி) முராறி பொதியமுனி காதிப்
பொருபடைக் கந்தன், கணபதி, காமன்
முதல் சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர்
போற்றுவர் தையலையே.

98. வஞ்சகர் செயலால் வஞ்சகம் உண்டாகாதிருக்க
தைவந்து நின்னடித் தாமரை கடிய
சங்கரற்குக் கைவந்த தீயும் தலைவந்த
ஆறும் கரந்ததொங்கே? மெய்வந்த நெஞ்சின்

அல்லால், ஒரு காலும் விரகர்தங்கள்
வாய்வந்த நெஞ்சில் புகல்அறி
யாமடப் பூங்குயிலே!

99. அருள் என்னும் தன்மை வளர

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பாடவியிடை

கோலகூயல் மயிலாய் இருக்கும் இமயா
சலத்திடை வந்துதித்த வெயிலாய் இருக்கும்
விகுமயில் கமலத்தின் மீதன்னமாம்
கயிலா யருக்கு அன்(று) இமவான்
அளித்த கனங்குழையே.

100. அம்மிகையின் சொனாத்தை அகத்தே எப்போதும் காண

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந்தார்

கமழ் கொங்கைவல்லி கழையைப் பொருத

திருநெடுநீ தோளும், கரும்புவில்லும்,

வியையுப் பொருதிறல் வேரியும் பாணமும்,

வெண்ணகையும், உழையைப் பொருக்கண்ணும்,

நெஞ்சில்எப் போதும் உதிக்கின்றவே.

நூற்பயன்

ஆத்தானை, எங்கள் அயிராம

வல்லியை, அண்டமெல்லாம்

புத்தானை, மாதுளம் புநிறத்

தானை, புவி அடங்கக்

காத்தானை, ஜங்கனை பாசாங்

குசமும் கரும்பும் அங்கை

சேர்த்தானை, முக்கண்ணியைத்

தொழுவார்க்கு ஒருநீங்கில்லையே.

முற்றிற்று.

சீத்த மருத்துவம்

முள் குத்த முறிந்திருந்தால்

விளாம்பழத்தைடும். வாயிலிடும் சிப்பிச் சுண்ணாம்பையும் பிசைந்து முறிந்த இடத்தில் 2 அல்லது 3 முறை வைத்துக்கட்ட உள்ளே முறிந்திருப்பது வெளியே வரும்.

இரும்பு, ஆண், தகரம் குத்தனால்

ஒரு எலுமிச்சம் பழத்தை 4 கூறு செய்து வேப்பெண்ணையில் நன்கு பொரித்து ஒவ்வொரு துண்டாக எடுத்து நன்கு பிசைந்து கட்டினால் உள்ளே கறள் ஏதாவது இருந்தால் வெளியே வந்துவிடும். அதன்பின் அந்த எண்ணையை காயத்தில் போட்டுவர சுகமுண்டாகும்.

தீப்புண் குணமடைய

புதிய அல்லது பழைய செருப்புத்தோலை (மாட்டுத்தோல்) தேவையான அளவு தீயிலிட்டு எரித்து கரியாக்கி நன்றாக அரைத்து அதில் சுத்தமான தேங்காய் எண்ணையைவிட்டு புதினைந்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை இதை புதிதாக தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும். இக்களிம்பை தீப்பட்ட இடத்தில் பூசிவர வியக்கத்தக்க அளவில் குணம் தெரியும்.

நன்கு தூக்கம்வர

வெற்றிலை, குப்பைமேனியிலை, வேப்பிலை இம்மூன்று இலைகளையும், சம அளவில் கலந்து மாத்திரை செய்து தினமும் மூன்று வேளையும் உணவு முடிந்தபின் 1-3 மாத்திரைகள் வீதம் தண்ணீர் குடித்து விழுங்கி வரவேண்டும். பத்துத் தினங்களில் நல்ல பலனை எதிர்பார்க்கலாம்.

மாலைக்கண் குணமாக

இரவில் கண் சுத்தமாக தெரியாமல் அவதிப்படுபவர்கள் கருந்துளையின் சாற்றில் இரண்டு சொட்டு கண்களில் விட்டு வந்தால் சில நாட்களிலே கண் நான்றாகத் தெரியும்.

பைத்தியம் தீர்

பாம்புச் செட்டை. கழுதையின் இடது புறத்திலுள்ள சடைமயிர் ஆகிய இவை இரண்டையும் சிவப்புச் சீலையில் சுற்றி வேப்பெண்ணெய் விட்டுக் கொழுத்தி சொட்டு சொட்டாக வடியும் தைலத்தை சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு ஒரு வேளைக்கு ஒரு கரண்டி வீதம் உள்ளாருக்கு கொடுத்து மேலுக்கும் பூசினால் பைத்தியம் தீரும்.

குழந்தை மண் தனிச்சுறுதா?

குழந்தை சாம்பலும் மண்ணும் தின்பதை மறக்க பாசிப் பருப்பை வேகவைத்துக் கொடுக்கவும். பழக்கம் மறக்கும்.

பற்களில் இரத்தக் கசிவுக்கு

சிலருக்கு பற்களில் அடிக்கடி இரத்தக் கசிவு உண்டாகும். இதற்கு சிறிதளவு கடுக்காய், சீரகம். உப்பு ஆகியவற்றை இடித்து பொடிசெய்து தினம் இந்தப் பொடியினால் பல் துலக்கிவந்தால் இரத்தம் கசிவுது நின்றுவிடும்.

இத்தைக்கு மீசை முளைத்தால்

சில பெண்களுக்கு ஆண்களைப்போல அசாதாரணமாக பூனை மயிர் அரும்புவதுண்டு. அவர்கள் வேப்பமரத்தின் விறகை எரித்துக் கரியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் இந்தக் கரியை மறுபடியும் எரியவிட்டு. விழுந்த சாம்பலை வஸ்திர காயம் செய்து. கிழங்கு, மஞ்சள்பொடி, கஸ்தூரி மஞ்சள் பொடி - இரண்டையும் சமனளடையாக எடுத்து, இதில் கொஞ்சம் பூலாங் கிழங்கின் பொடியையும் கலந்து. ஓரளவிற்கு இந்த சாம்பலையும் கலந்து நன்கு தேய்த்துக் குளித்தால் பூனை மயிர் உதிரும்.

தேமல் அகல

இயுப்பை மரத்தின் இலைகளை சேகரித்து நன்கு விழுதாக அரைத்துக் கொள்ள வேண்டும். குளிக்கப் போவதற்கு அரைமணி நேரத்திற்கு முன்னதாக இந்த விழுதை தேமல் உள்ள இடங்களில் தடவி பின் தேய்த்துக் குளிக்க தேமல் அகலும்.

வாந்த்பேத் (கொலரா) தீர்

கொய்யா இலையை மட்டும் குறுக்காக அரிந்து ஒரு மண்சட்டியில் போட்டு வதக்கி பின் இரண்டு குவளை தண்ணீர்விட்டு ஒரு குவளையாக சுண்டக் காச்சி அரை மணிக்கு ஒருதரம் ஒரு முடக்கு குடிக்க வாந்திபேதி தீரும்.

நகச்சுற்றுக்கு

நகத்தில் ஏற்படும் புண் சீழ்ப்பிடிப்பதால் நகச்சுற்று ஏற்படுகிறது. இதற்கு ஒரு லீட்டர் ஊமத்தை இலைச்சாற்றில் 1/4 லீட்டர் தேங்காய் எண்ணெயை கலக்கி சாறு சுண்டும்படி எரிக்கவும். வடிகட்டும் தறுவாயில் அதில் 20 கிராம் மயில் துத்தத்தை பொடித்துக் கலக்கி 3 நிமிடங்களின் பின் வடிகட்டவும். இத் தைலத்தை பஞ்சில் தோய்த்து நகச்சுற்றில் வைத்துக் கட்ட வெகு சீக்கிரத்தில் நகச்சுற்று குணமாகும்.

ரணம் ஆற

இலந்தைப் பட்டையை இடித்து தூள் செய்து அந்த தூளை ரணங்கள் மீது தூவிக் கட்டுப்போட்டு வந்தால் எவ்வளவு நாட்பட்ட ரணமாக இருந்தாலும் நிச்சமாக குணமாகும்.

ஆஸ்மாவுக்கு சுருட்டு

ஆடு தின்னாப்பானை இலையை உரைத்தி இடித்து சுருட்டுப் போல் புகைபிடிக்க கபாளம் என்னும் ஆஸ்மா குணமாகும்.

காதல் சீழ் வந்தால்

வில்வம் பழுச்சதை 70 கிராம், வேப்பெண்ணை 200 கிராம் - இரண்டையும் கலந்து அடுப்பிலேற்றி எரித்து, வடித்து சீசாவில் பத்திரப்படுத்தவும். வேளைக்கு சில துளிகள் காதில்விட்டு பஞ்சால் அடைத்துவர சீழ் வடிவது நிற்கும்.

பாலுண்ணி உதீர்

பாலுண்ணி முளைத்து சிரமப்படுபவர்கள் அதை ஒருபோதும் உடைக்கக் கூடாது. உடைத்து ரத்தம் கசிந்தால் ஒன்றுக்கு ஒன்பதாக முளைக்கும். அதிமதுரம் 30 கிராம், அமுக்கிராங் கிழங்கு 30 கிராம், வசம்பு 30 கிராம்

இவற்றை உலர்த்தி சூரணம் செய்து கொள்ளவும். அதில் எலுமிச்சம் பழச்சாறு கூட்டி குழைத்து கொள்ளவும். இதற்கு சில சொட்டு தேங்காயெண்ணையும் சேர்த்து குழைத்து பாலுண்ணிகளின் மேல் பூசிவிடவும். 2 மணி நேரம் ஊறின பிறகு பயத்தம்மாவினால் தேய்த்துக் கழுவிவிட பாலுண்ணி உதிர்ந்து போகும்.

மார்புவலி அகல

குப்பைமேனி இலையை உலர்த்தி இடித்து மெல்லிய துணியால் வஸ்திரகாயம் செய்து வைத்துக்கொண்டு சமனளவு சீனி கலந்து 175மி.லி. காச்சிய பசும்பாலில் ஒரு சீட்டிகை அளவு கலந்து தினமும் காலை மட்டும் பதினைந்து நாள் முறையே அருந்த மார்புவலி அகலும்.

தீராத தலையடிக்கு

தலையில் உள்ள இரத்தக் குழாய்கள் விரிந்து பெருகி உணர்ச்சி நரம்பை அழுத்துவதே இதற்கு காரணம். முருங்கை வேர்ப்பட்டையும், வெள்ளைப் பூண்டும் சமனடை எடுத்து பஞ்சுபோல் இடித்து அதில் வரும் ரசத்தை இடதுபக்க தலைவலிக்கு வலது நாசியிலும், வலதுபக்க தலைவிக்கு இடது நாசியிலும் 4, 5 சொட்டுவிட தீரும்.

மூக்கினுள் சதை வளர்ந்தால்

மூக்கினுள் சதை வளர்ந்து மூக்கடைப்பு ஏற்பட்டால் "நகம்" என்று சொல்லப்படும் கடைச் சரக்கை பத்து கிராம் வாங்கி வில்வ இலையை கொஞ்சம் கொழுந்தாகப் பறித்து இரண்டையும் சேர்த்து காய்ச்சி வைத்து தினமும் மூக்கில் இரண்டு சொட்டு விட்டுவர மூக்குச் சதை மெல்லக் கரைந்து மூக்கடைப்பு அகலும்.

பித்த மயக்கத்திற்கு

பித்த உபாதியினால் தலைக் கிறுகிறுப்பும் வாந்தியும் அடிக்கடி ஏற்படுபவர்கள் அகத்திக் கீரை உண்டுவர நோய் பறக்கும்.

வெப்பமர 'வேமக்ஸ்'

கொஞ்சம் வேப்பம் பூவுடன் இரண்டு மூன்று மிளகை வைத்தரைத்து சுண்டைக்காயளவு குழந்தைகளுக்கு கொடுத்தால் வயிற்றுக் கிருமிகள் செத்து மலத்தோடு வெளிவரும்.

கண்வல், கண்சவப்பு நீங்க

ஆடாதோடைப் பூக்களை கண்களின்மேல் கட்டிக் கொண்டு வரவேண்டும். மூன்று தடவைகளிலேயே கோவைப்பழம் போன்ற சிவப்பு மாறி வலியும் தீரும்.

எலும்புருக்கீ நோய்தீர

செவ்வரத்தம் பூவின் இதழ்கள் ஒரு தொகை எடுத்து ஒரு சாடியில் போட்டு அதற்கு தேன் கலந்து கிளறி பத்து நாட்கள் ஊறவைத்து பின் காலை மாலை ஒரு தேக்கரண்டி அளவு சாப்பிட்டு வர எலும்புருக்கி நோய், கணைக்கூடு குணமாகும்.

மலவாசலல் குடைச்சல்

சிறுவர்கட்கு வயிற்றில் புழுக்கள் இருந்தால் மலவாசலில் குடைச்சல் ஏற்படும். இதற்கு பாகல் இலைச் சாறை எடுத்து மல வாசலில்விட குடைச்சல் நீங்கும்.

சலவாசலல் எரிச்சல்

காலை, மாலை 10 துளசி இலையை மென்று தின்று தினமும் 1 டம்ளர் மோரும் குடித்துவர சிறுநீர் இறங்கும்போது சிறுநீர் துவாரத்தில் ஏற்படும் எரிச்சல் நீங்கும்.

பித்தவெடிப்பு

கண்டங்கத்தரி இலையை தேங்காய் எண்ணெயில் காய்ச்சி வடித்து பித்த வெடிப்பில் பூசினால் பித்தவெடிப்பு நீங்கும்.

இளமை நரை மாற

நெல்லிக்கனி 3, கடுக்காய் 2, தான்றிக்காய் 1, மாம்பருப்பு 1. இரும்புத்தாள் 5 கிராம் இவ்வனைத்தையும் ஒன்றுபட இடித்துப் பிசைந்து இரவில் பனியில் வைக்க வேண்டும். இந்தக் கலவையை மறுநாள் தலையில் பூசிவர சில நாட்களில் அகாலத்தில் ஏற்பட்ட நரை விரைவாய் மாறும்.

கூந்தல் வளர தைலம்

மருதாணி இலை 350 கிராம், நல்லெண்ணை 1750 கிராம். பசுவின் பால் 700 மி.லிட்டர் மருதாணி இலையைக் காம்பு இல்லாமல் ஆய்ந்து எடுத்துப் பசுவின் பால் விட்டு நன்கு அரைத்துச் சிறு சிறு வில்லைகளாகத் தட்டவேண்டும்.

தட்டிய மருதாணி வில்லைகளை நல்லெண்ணெயில் போட்டு நான்கு நாள் ஊறவைக்கவும். கரும் வெய்யிலில் ஒருநாள் சூரிய புடமாக வைக்கவும். பிறகு அடுப்பிலேற்றி சிறுதீயாக காய்ச்சவும் மருதாணி வில்லைகள் சிவந்து காணும் அளவிற்கு காய்ச்சிய பின் வடிகட்டி புட்டியில் பத்திரப்படுத்தவும். இத்தலைத்தை தினந்தோறும் கூந்தலுக்குத் தடவி வாரி வந்தால் கூந்தல் தாழும் விழுது போல நன்கு நீண்டு வளரும்.

நரைத்த மயிர் கறுக்க

கரியபோளத்தை நெல்லிக் காயின் சாற்றில் அரைத்துப் பூசுவரின் நரைமயிர் கறுத்து வளரும். செம்பட்டை மயிருங் கறுக்கும் இதனை மீசை தாடிகளுக்கும் தடவலாம்.

நார்ப்பிடிப்பா?

ஒரு துண்டு சதுரக்கள்ளி, ஒரு சிறங்கை செத்தல் தேங்காயின் பூ ஒரு தேக்கரண்டி மஞ்சள்மா ஆகிய மூன்று பொருள்களையும் துவைத்து நாரியில் வைத்துக் கட்ட குணமாகும்.

ஆடும் பல்லு வீழ

ஏதாவது வியாதி காரணமாக பல்லின்வேர் செத்த பின்னும் அது ஆடிக்கொண்டிருந்தால் உள்ளிப் பூண்டின் திரியொன்றைச் சுட்டு தாங்கக் கூடிய கூட்டுடன் அப்பல்லில் குறுக்காக அழுத்தி விடுக. இப்படி 15 நிமிடத்திற்கு ஒரு முறையாக இரண்டு மூன்று தரம் செய்ய ஆடும்பல் விரைவில் விழுந்துவிடும்.

தாப்பால் சுரக்க

ஆமணக்கு இலையை சிறிதாக அரிந்து துவரம் பருப்புடன் சேர்த்து கீரையாக உபயோகிப்பதாலும் இலையை வதக்கி மார்பில் கட்டுவதாலும் பால் நன்கு சுரக்கும்.

பால் வற்றுவதற்கு

பிள்ளைப் பேறின் பின் பால் வற்றுவதற்கு மல்லிகைப் பூவை இடைவிடாது 3 நாள் மார்பில் கட்டிவர பால் வற்றும்.

காதல் ஈ லாண்றன புகுந்தால்

குப்பைமேனிச் சாற்றில் சிறுநீர் சேர்த்து காதினுள்விடின் ஈ முதலியன வெளிவரும்.

கொத்தீர், கொத்யெண்ணை பட்டஉடன்

வாழையின் மடலை தட்டிப் பிழிந்து அதன் சாற்றை வெந்த இடத்தின் மேல்விட்டு அதன் சக்கையையும் வைத்துக் கட்டிவிட வேண்டும்.

புலமுகச்சிலந்தி கொட்டினால்

முற்காலத்திலே, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பலாக்காய் அல்லது பலாப்பழமும் வெட்டும்போது அதன் பாலை எடுத்து வீட்டிலுள்ள தாவரத்தின் கைமரத்தில் திரட்டி அப்பிவிடுவார்கள். சிறிது காலத்தில் அது நீர்ப்பிடிப்பில்லாமல் கட்டியாய் இறுகிவிடும் யாருக்காயினும் புலமுகச்சிலந்தி கொட்டினால் இதை தூளாக்கி கடிவாயில் வைத்து தென்னம் மட்டையில் நெருப்பு மூட்டி அது சூடேறிய பின் கடிவாயின் மேல் பிடிக்க கடுகடுப்பு நீங்கி விஷம் பூரணமாக இறங்கும்.

பாம்புக்கடிக்கு

வாழைமரம் - எந்தச்சாதி வாழையானாலும் வெட்டி துண்டாக்கி வேகமாக பட்டைகளை உரித்து சாறு பிழிந்து கால் லீட்டர் சாறு எடுத்து கடிபட்டவனுக்கு பருகக் கொடுக்கவும். விஷம் ஒன்றும் செய்யாது.

விஷவேகத்தில் கடிபட்டவன் பல் கிட்டிவிட்டால் பயப்படாமல் வாழைப்பட்டைகளை உரித்து கீழே பாயாக விரித்து அதன்மேல் படுக்கவைக்க பதினைந்து நிமிசத்தில் வாய் திறப்பான். வாழைப் பட்டைச் சாற்றை பருக்க உடனே எழுந்து நடப்பான்.

எங்கள் மூதாதையர் வாழைமரத்தை மாங்கல சின்னமாக்கியதன் இரகசியம் இதுதான்.

கண்ணீல் தூசு வீழுந்தால்

கசக்காமல் ஒரு துளி வெண்ணெய் எடுத்து கண்மீது வைத்துக் கட்டிவிடுங்கள். சற்று நேரத்தில் தூசு வெளியேறி கண் பிரகாசமடையும்.

காலில் கண்ணாடி குற்றனால்

ஓமத்தை வெல்லத்துடன் அரைத்துக் கட்டிவிட எவ்வளவு சிறிய கண்ணாடித்துண்டாயினும் வெளியே வந்துவிடும்.

கைகால் உளைவுக்கு

நொச்சியிலையும், தாழையிலையும் நீரில் சமஅளவு சுடவைத்து அத்தனையில் குளித்துவர கைகால் உளைவு தீரும்.

பேன், சொடுகு ஒளிய

வேப்பம்பூவை வாட்டித் தலையில் வைத்துக் கட்டினால் பேன், சொடுகு ஒழியும்.

வயிற்றில் பிள்ளை உயிருடன் இருக்கிறதா?

பசுவெண்ணையைத் திரட்டி தொப்புளினிமீது வைக்க அது உருகிவிடின் பிள்ளை இறக்கவில்லையென்றும், உருகாவிடின் இறந்துவிட்டது என்றும் அறிக.

சுகப் பிரசவத்திற்கு

ஆடாதோடை (பாவட்டை) இலையில் கைப்பிடியளவில் பாதியும், ஆடாதோடையின் வேரில் அரைக்கைப்பிடியளவும் நைந்து ஒரு சட்டியில் போட்டு ஒன்றரை டம்ளர் தண்ணீர் விட்டு ஒரு டம்ளர் அளவிற்கு சுண்டக் காய்ச்சி வடிகட்டி காலை வேளையில் மட்டும் பிரசவ காலத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பிருந்து கொடுத்து வந்தால் எந்த வகையான சிரமமுமின்றி பிரசவமாகும்.

இறந்த குழந்தை வெளியேற

வயிற்றில் குழந்தை இறந்துவிட்டால் அதை உடன் வெளியேற்ற வேண்டும். இல்லையெனில் தாயின் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும். இதற்கு கருந்துளசியைக் கொண்டுவந்து ஆய்ந்து உரலில் போட்டு இடித்து கசக்கிப் பிழிந்து சாறு எடுத்து ஒரு டம்ளர் சாற்றுடன் நான்கு தேக்கரண்டியளவு நல்லெண்ணையை விட்டு கலக்கி உள்ளே கொடுத்துவிட்டால் கால்மணி நேரத்தில் இறந்த குழந்தை வெளியேறிவிடும்.

அம்மைவடு மாற

கறிவேப்பிலை ஒரு கைப்பிடியளவு, கசகசா 15 கிராம், கஸ்தூரி மஞ்சள் 8 கிராம் இவைகளை அம்மியில் வைத்து மைபோல அரைத்து முகத்தில் கனமாகப் பூசி கால்மணி நேரம் ஊறவைத்த பிறகு வெந்நீர் கொண்டு கழுவிவிட வேண்டும். இந்த விதமாக காலை மாலை செய்துவந்தால் அம்மைவடு படிப்படியாக மறைந்துவிடும்.

நெஞ்சத் தடிமன் குணமாக

கற்பூரவல்லி இலையைக் கசக்கி சாறு எடுத்து 2 தேக்கரண்டியளவு சாற்றுடன் ஒரு தேக்கரண்டி தேன் சேர்த்து காலை மாலை கொடுத்து வந்தால் நெஞ்சத்தடிமன் குணமாகும்.

படர்தாமரை மறைய

தேவையான அளவு துளசி இலையை அம்மியில் வைத்து எலுமிச்சம்பழச்சாறு விட்டு மைபோல அரைத்து இரவில் படுக்கப்போகும்போது படர்தாமரை உள்ள இடத்தை நன்கு சுத்தம் செய்து அரைத்த மருந்தை அதன்மேல் கனமாகப் பூசிவிட வேண்டும். காலையில் முன்போல கழுவிவிட்டு மறுபடி மருந்தை பூசிவர மூன்றே நாளில் படர்தாமரை இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிடும்.

உடைந்த எலும்பு கூட

பிரண்டையைக் கொண்டுவந்து அதை மைபோல அரைத்து உடைந்த எலும்பை கணக்காக இணைத்து கனமாகப் பற்றுப்போட்டு வந்தால் உடைந்த எலும்பு கூடிவிடும்.

கண்ணீல் மசுக்குட்டி பட்டால்

நன்றாகப் பழுத்த தேன்கதவி வாழைப்பழத்தை எடுத்து தோலை நீக்கி நல்லெண்ணெயில் அமுக்கி எடுத்து கண்ணீல் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு படுத்துறங்கின் வீக்கம், வேதனை குணமாகும்.

பல அசைவு நீர்த்

மகிழ் மரத்து பிஞ்சுக் காய்கள் மூன்றை எடுத்து, வாயில் போட்டு நன்றாக மென்று வாயிலேயே குதப்பிக் கொண்டிருந்து கால்மணி நேரத்திற்கு பிறகு துப்பிவிட்டு இளம் வெந்நீரால் கொப்பளிக்க வேண்டும். இந்த விதமாக தொடர்ந்து 15 நாள் செய்து வர ஆடிக்கொண்டிருக்கும் பல் அகுனித்திலேயே இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும்.

கால் ஆணி மறைய

மருதோன்றி இலையில் கைப்பிடி அளவு கொண்டு வந்து மஞ்சள், வசம்ப வகைக்கு கால் ரூபாயைடை வீதம் சேர்த்து மைபோல அரைத்து இரவு வேளையில் கால் ஆணியிருக்கும் இடத்தில் வைத்து மேலே ஒரு வெற்றிலையை தணலில் வதக்கி கட்டி வந்தால் கால்ஆணி மறைந்துவிடும். காலையில் மருந்தை எடுத்துவிடலாம். இரவு வேளையில் மட்டும் 18 நாள் தொடர்ந்து கட்டி வந்தால் கால் ஆணி அடியோடு ஒழியும்.

நுளம்பை வீரட்ட

மாம்பூக்களை சேகரித்து தணலில்இட புகை வரும் இந்த மாம்பூவின் புகை வாசனைக்கு நுளம்புகள் ஒடிவிடும்.

கட்டு உடை

உமத்தை இலையில் விளக்கெண்ணெய் தடவி நெருப்பில் வாட்டி, கட்டிகள் மீது வைத்துக் கட்டிவர கட்டி உடைத்து குணமாகும்.

வாழை இலை

வாழை இலையை சாப்பிட முடியாது. ஆனால் வாழை இலையில் தினமும் சாப்பிட்டுவர கண்பார்வை பெருகும்.

குடிநீர்

கோடை காலத்தில் நீர்வேட்கை இயல்பு மணலைக் கொட்டி அதில் புதுப்பானை வாங்கிவைத்து நீர்விட்டு கைப்பிடியளவு விளாமிச்சவேர், பத்துப்பதினைந்து ஏலக்காய், ஒரு சிட்டிகை பச்சைக் கற்பூரம், குங்குமப்பூ இரண்டு சிட்டிகை நனைத்து சந்தனக் கல்லில் உரைத்தெடுத்து குடிநீரில் கலந்து தயாரித்தால், டம்ளர் தண்ணியில் தாகம் தணிந்து போகும்.

உச்சலமணியாட்டம் உடம்பீற்கு

பொன்னாங்காணி கீரையை துவரம் பருப்புடன் மிளகு சேர்த்து உண்டுவந்தால் மூன்றே மாதங்களில் தூலசரீரம் கரைந்து பருமன் குறைந்து சாதாரணமாகும்.

ஓமக்குச்சீவால உடம்பீற்கு

பொன்னாங்காணி கீரையை துவரம் பருப்புடன் சிறிது நெய் சேர்த்து சமைத்து உண்டு வந்தால் மூன்றே மாதங்களில் பிடிக்கும் பிடி சதை வளர்ந்து சாதாரணமாகும்.

தேகபலமுண்டாக

கீழ்க்காய் நெல்லிச் செடியை நிழலில் உலர்த்தி இடித்து சூரணித்துக் கொள்ளவும். இத்துடன் தேத்தாங்கொட்டை 70 கிராம் எடுத்து பசும்பாலில் வேகவைத்து கல்லூரலில் போட்டு சூரணமாக இடித்து எடுத்துக்கொள்ளவும்.

கீழாநெல்லி சூரணம் 2 தேக்கரண்டி வீதமும் தேத்தாங்கொட்டை சூரணம் 1/4 தேக்கரண்டி வீதமும் 250 மி.லி தண்ணியில் போட்டு கொத்திக்க வைத்து கால்ப்பாகமாக வற்றவைத்து வடிகட்டி 75 மி.லி. காய்சிய பாலுடன் கலந்து சிறிது சீனியும் சேர்த்து தினம் காலை வேளைகளில் அருந்திவர தேகம் பலம்பெறுவதுடன் சரீர வனப்பும் ஏற்படும்.

கண்ணீர் அஞ்சலி

சிறப்பு

07

03

1938

கிறப்பு

06

01

2019

அவரர் திரு. காசிப்பிள்ளை அம்பிகையாகன்

அவர்கள்

காற்றலையில் வந்த செய்தி
காதுகளுக்கும் அக்கினிக் குழம்பாய்!
நேற்றுவரை நேசமுடன் கதைத்து
வாழிய நினைவுகள்
நெஞ்சு கனக்கிறது!
கண்ணிமை கதவுகளைத் தட்டிகிறது
கால நதி ஓட்டத்தில் - நீனிரும்
கரைசேரா ஓடமாய்
எமது உள்ளங்கள் பரிதவிக்கின்றது - நீர்
துயிலுகின்ற துயரந் தளையறிந்து...!

அண்ணாரின் மறைவினால் ஆறாத் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த
அனுதாபத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, அண்ணாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

துயருடன்
களபூமி சௌமிக நிறையம்,
காரைநகர்.

விழிநீர் சொரிகின்றோம்

தோற்றம்

07

03

1938

மறைவு

06

01

2019

அமரர்

காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்

காரைநகர் களபுமி திக்கரை கிராம அபிவிருத்தி சங்கத்தின்

ஆலோசகரும் உறுப்பினருமாகிய

சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் பாசமிகு தந்தை

காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகனின் மரணச்செய்தி

கேட்டு அதிர்ச்சி அடைந்தோம்.

அன்னரின் பிரிவால் ஆறாத்துயரமும் குடும்பத்தினருக்கும் உற்ரங் உறவினர்களுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல திக்கரை முருகப்பெருமானின் திருவடிகளை வேண்டுகின்றோம்

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி !!!

நீங்காத்துயரில்
திக்கரை கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
திக்கரை களபுமி காரைநகர்

கண்ணீர் அஞ்சலி

தோற்றம்

07

03

1938

மறைவு

06

01

2019

அமரர்

திரு. காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்

அவர்கள்

திண்ணிய நெஞ்சம் கொண்டவனே

எம்மைவிட்டு

விண்ணகம் சென்றதேனோ?

விதியினை என்ன செய்வோம்?

எல்லோர் மனங்களிலும்

இடம்பிடித்த நாயகனே

சொல்லாய்ந் சென்றதென்ன?

சொர்க்கநதான் அழைத்ததிகா.

உங்கள் ஆதரவு சாறு திகைத்து இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பரிவால் தயவுறும்

K.K.V குறைத்திணை மருமப்பக்கினர்.

கண்ணீர் அஞ்சலி

தொற்றம்

07

03

1938

மறைவு

06

01

2019

அமரர்

திரு. காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்
அவர்கள்

பன்பும் பயனும் பாங்கான புன்சரிப்பும்
மண்ணிலே நல்வெண்ணம் வாழ விதிமுந்தியதோ!
எண்ணி நாம் கனங்குகின்றோம்
என் செய்வோம் என்றறியோம்
விண்ணிலே தடம்பதிக்க விரைந்ததை
நாம் ஆற்றுவோமா?
புன்பட்ட நெஞ்சவெலாம்
விழி நிரம்பித் தவிக்கின்றோம்
கண்ணிலே உன் கதை
கனவு போலானதுவோ
தண்ணளிய வாழ்வுமுறை
தரண்பிலே மணம் வீசும்
வாண்மைகளை எண்ணி நாம்
கரம் கூப்பிச் சாந்தி சொல்வோம்.

பிரிவால் தயமுறும்

V.P சகாசினம் குடும்பத்தினர்
மக்கள், மாநாடுகள், பிள்ளைகள்,
பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டிப்பிள்ளைகள்.

கண்ணீரக் காணிக்கை

மலர்வு

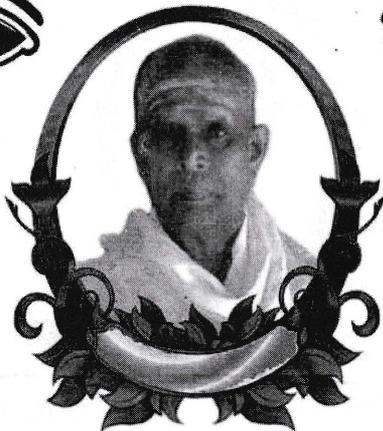
07

.

03

.

1938

உதர்வு

06

.

01

.

2019

அமர் காசிப்பிள்ளை அம்பிகைபாகன்

கண்கள் பல உங்களைந்தீடு.

காணாமல் காணுடன் சென்றிதீனா!

புன்னகை பூத்த பொன்முகம்

மறைந்திதீனா!

கண்களெல்லாம் கடலாய் பொங்க

எம்மை கணங்கவிட்டு

எங்கு நீங்கள் சென்றீர்கள்?

அன்னாள் அந்த அந்தியலைய கையெனைப் பூந்தக்கக்கிலும்

ஓம் சுந்தி! ஓம் சுந்தி!! ஓம் சுந்தி!!!

காரைநகர்

தன்கை சிந்தி விநாயகர் ஆலயம்

முகி 3600004 சிந்தி - 077974875

நன்றி நவீலல்

எமது குடும்ப ஞானனத்தநீதை

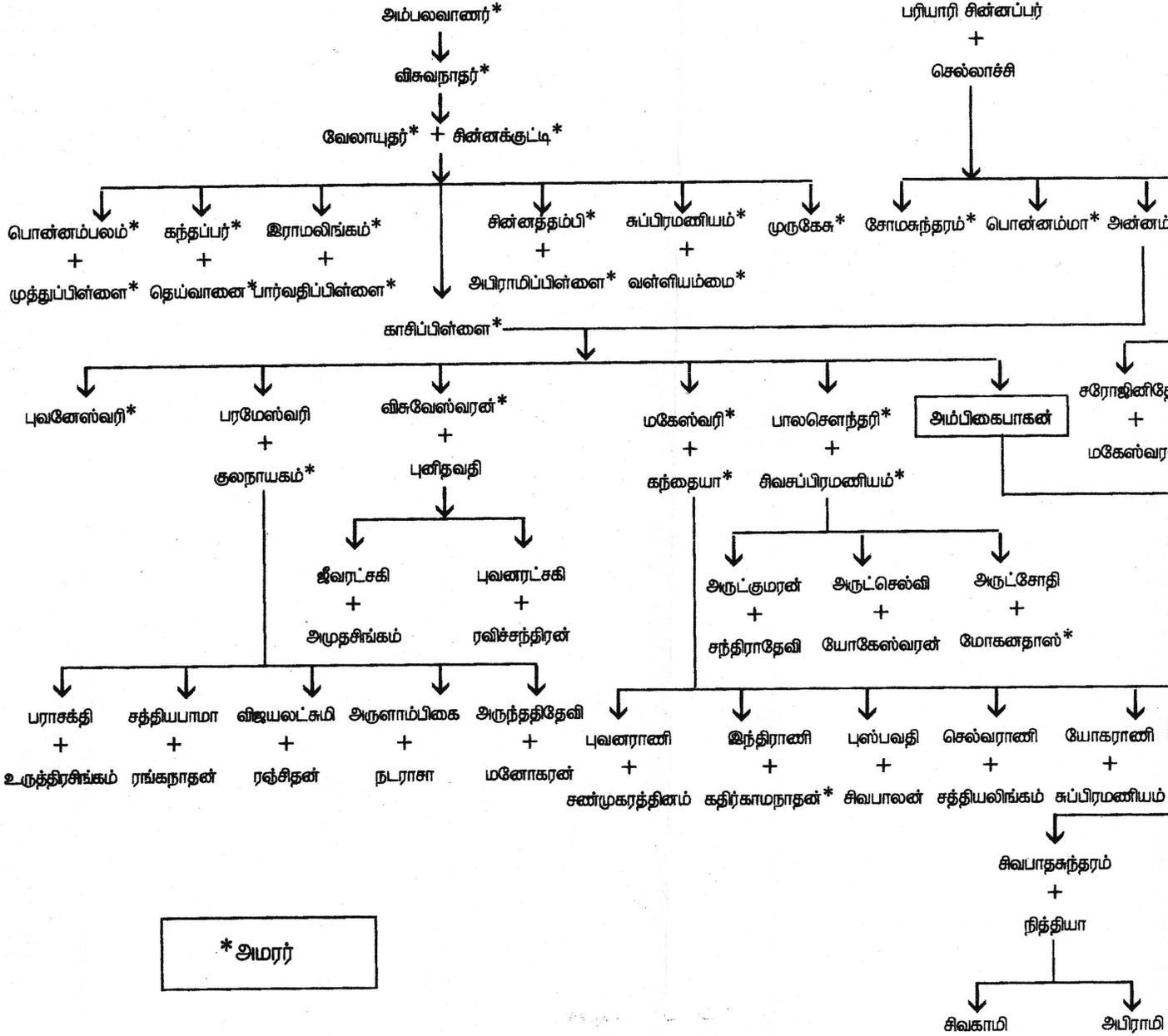
அமரர் காசிப்பிள்ளை அம்பிகையாகன்

அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு ஓடோடி வந்து உதவி, ஒத்தாசைகள் புரிந்தவர்கள், அனுதாபச் செய்திகளை நேரிலும், தொலைபேசி மூலமும் தெரிவித்தவர்கள், அன்னாரின் இறுதிக் கிரியைகள், இறுதி யாத்திரை ஆகியவற்றில் கலந்து கொண்டவர்கள் (அந்தியேட்டி கிரியைகள்) ஆத்மா சாந்திப்பிரார்த்தனையிலும் மற்றும் மதிய போசனத்தில் கலந்து கொண்டவர்களாகிய எம் உற்றார், உறவினரர்கள், நண்பர்கள், அனைவருக்கும் மற்றும் இம்மலரினை சிறப்புற அச்சிட்டுத் தந்த பிள்ளையார் அச்சகத்தினருக்கும் எங்கள் உள்ளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றிகள்

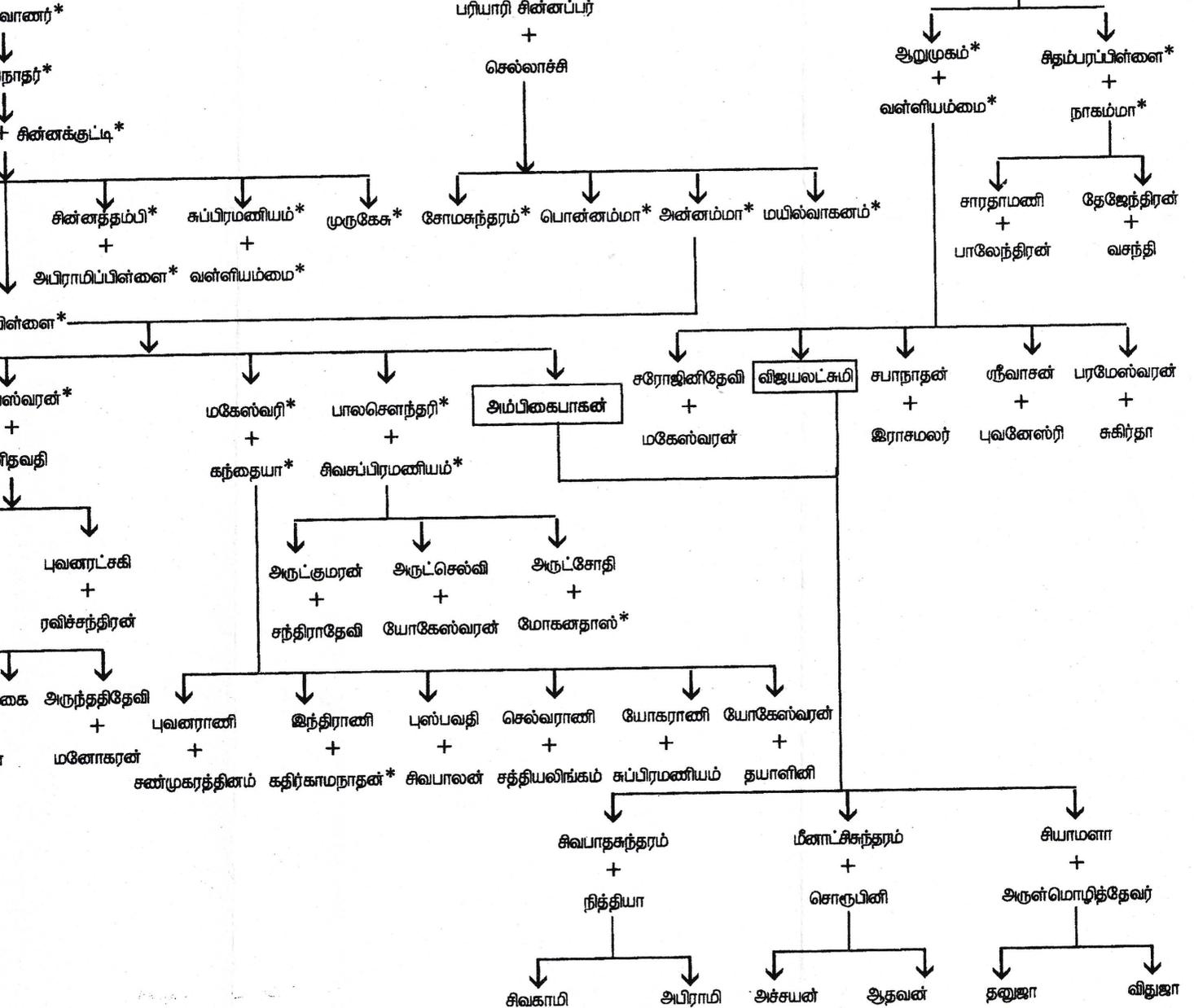
இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.

வால்சு வீரூட்சம்

* அமரர்

வரசு விருட்சம்

நயிகை நாகபூசணி அம்மன் ஆலயம், நயினாதீவு

காகைநகர் கோவளம்